

eso
Velenje

remco

HARTL

ADELMANN

eso
Velenje

objekti
tehnologije
oprema

eso
Velenje

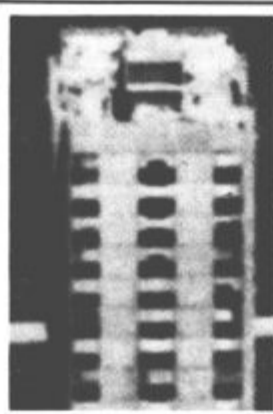
naš čas

R VIZUELNE KOMUNIKACIJE
grafično oblikovanje
oblikovanje prostora
DTP servis
STUDIO REZENJA tel: 063/851-981, fax: 063/851-684

Am club

CEPLAK
ČIŠČENJE IN TRGOVINA
d.o.o., tel.: 854 - 203

številka 18, cena 50 tolarjev
velenje, 7. maja 1992

OLAJŠANJE ZA MNOGE DRUŽINE —

Lažja pot do nakupa
stanovanja?

STRAN 3

NARKOMANIJA

Vse predolgo smo si
zatiskali oči pred
problemom, ki se je
zdel daleč, zahoden.
Danes je narkomani-
je v Sloveniji že toli-
ko, da problem meji
na epidemijo. Da
Velenje ni izjema, je
potrdila tudi pone-
deljkova Okrogla
miza.

STRAN 4

ROKOMETAŠI- CE TRETJE —

Končano je 1. drža-
vno rokometno pr-
venstvo. Dekleta
bolj, fantje manj za-
dovoljni.

STRAN 10

Sindikati pomaga beguncem

Zveza svobodnih sindika-
tov se vključuje v zbiranje
pomoči beguncem, ki živijo v
občinah Velenje in Mozirje.
Članom sindikata predlaga-
jo, da namenijo v ta namen
po 200 tolarjev, lahko tudi v
obliki bloka za malico.

Sindikalisti lahko zbrano
pomoč predajo v sindikalni
pisarni v Mozirju oziroma na
sedežu območne organizacije
na Prešernovi 1 v Velenju.
Od tu bodo pomoč posredo-
vali občinskim organizacijam
Rdečega križa Velenje in
Mozirje v sredo, 20. maja.

(mz)

Pred grozotami vojne vihre v mestih, va-
seh Bosne in Hercegovine se je v občini
Velenje zateklo, po podatkih občinskega
Rdečega križa, do torka zjutraj že 1800
ljudi. Prebežali so in se začasno nastani-
li pri prijateljih, sorodnikih znancih (od
tega 463 v zbirnih centrih) zato, da bi si

rešili golo življenje. Največ med njimi je
mater z otroki.
Čeprav so občani občine Velenje poka-
zali pri premagovanju njihovih stisk že
zvrhano mero razumevanja, pa Rdečemu
križu še vedno primanjkuje nepokvarlji-
ve hrane, hrane in obleke za dojenčke,

vozičkov, posteljnine. Vsi tisti, ki imajo
morda omenjeno blago doma in ga ne
rabijo več, jih RK prosi, da predmete od-
dajo v zbirne centre (V Rdečo dvorano, v
pisarno velenjskega Karitasa ali na se-
dežu krajevne skupnosti Šoštanj). tap.
foto: lo

Nabor za slovensko vojsko

V občini Velenje bo pri-
hodnji teden, točneje od 11.
do 15. maja, na sekretariatu
za ljudsko obrambo potekal
nabor bodočih vojakov slo-
venske vojske. Pred naborno
komisijo se bo zvrstilo pribli-
žno 400 fantov, letnik 1974,
iz vseh krajevne skupnosti
občine Velenje.

b. m.

Kulturni center Ivan Napotnik

Pogovor o vojni

Jutri, 8. maja, ob 18. uri
bo v knjižnici Kulturnega
centra Velenje zanimiv po-
govor z mag. Teodorjem
Geršakom, vojaškim anali-
tikom, o vojaško političnih
vidikih vojne v »Jugoslavi-
ji«.

ŽALEC
tel.: 063/ 713-222

Franc Avberšek kandidat za energetskega ministra

Magister Franc Avberšek, direktor velenjskega
rudnika, je izzvil novega slovenskega mandatarja vlade
dr. Janeza Dernovška, sprejel. Tako je torej kandidat za
novega energetskega ministra.

Tega se lahko v Šaleški dolini upravičeno veseli-
mo, saj lahko tako upamo, da je naša ekološka sanacija
bližje. To še zlasti, ker magister Avberšek poudarja, da
bo ekološko sanacijo zahteval in da te naloge niti ne bi
mogel sprejeti, če nova vlada ne bi izdala garancije za
najetje kreditov za izgradnjo čistilnih naprav na blokih
Šoštanjskih termoelektrarn (na to garancijo čakajo že
več kot pol leta).

Ena izmed prav tako pomembnih usmeritev kandi-
data za bodočega energetskega ministra pa je tudi real-
na cena električne energije. Po besedah Franca Avber-
ška je namreč ta v Sloveniji močno podcenjena. Dokaz
zato je preraspisna potrošnja (sodimo med tiste, ki po-
rabijo za družbeni proizvod največ energije, red pa bo
treba narediti tudi na področju neplačevanja stroškov
porabljene elektrike).

Magistru Francu Avberšku želimo veliko uspehov.

Prvomajsko praznovanje na Graški gori

1. maj ostaja delavski praznik

Delavski praznik ostaja 1. maj.
Nič ga ne more pokvariti, niti tu-
roben dan ne, niti sneg, ki je na
predvečer praznovanja, pobelil
Graško goro, kraj, kjer se že ne-
kaj let zapored zbirajo ob dela-
vskem prazniku delovni ljudje in
občani Šaleške, zadnja leta pa tu-
di Gornje savinjske doline.

Začelo se je seveda že navse-
zgodaj zjutraj z budnico in kano-
nado, nato pa z avtobusi (najbolj
pogumni pa kar peš), proti Graški
gori, kjer je kazal svoje zobe
mraz, udeležencem prvomajskega
srečanja, kar okoli 1000 se jih je
zbralo, pa ni mogel do živlega.
Zbranim je govorila predsednica
Območne organizacije ZSSS Ve-
lenje (organizatorji srečanja) Mi-
ra Videčnik, ki je med drugim
poudarila, da je v 1. maju nekaj
globokega, spoštovati deb. »Svo-
je praznične besede pa je sklenila
z optimizmom, da bo temnejši de-
lavnik postal svetlejši in da bo
kriza premagana in z mislimi Iva-
na Cankarja: »Ti si delo, tvoje je
delo.«

Vstopnice so v predprodaji

Vstopnice za javno oddajo RV po 200 SLT lahko ku-
pite na upravi Radia Velenje na Foitovi 10 v Velenju, na
casopisnem oddelku v velenjski Nami in v gostišču Hren v
Vinski gori.

RADIO VELENJE

VAS VABI

na javno oddajo
TRIČ TRČ IN DRUGE ČVEKE

SODELUJEJO HELENA BLAGNE, SLOVENIJA, DAN IN NOČ, BRATJE IZ OPLOTNICE

V soboto, 16. maja, ob 20. uri
v večnamenski dvorani
v VINSKI GORI

POKROVITELJ: TEŠ, NAMA, Gorenje Gospodinjski aparati, Gorenje Notranja oprema, Gorenje Elektronika, Veplas, Tiskarna, Zelenci Velenja, Turistično društvo Vinska gora

Novice

Varnosti se slabo piše!

V času, ko zakonodaja na področjih varnosti (prometna varnost, požarna varnost, delovna varnost, ...) še ni na novo postavljena, se v praksi precej improvizira tako izvajanje ukrepov varstva pri delu, izobraževanje in nadzor. Glavna rep. inšpektorica dela, Alenka OBLAK Lukačeva je pred kratkim dejala, da se stanje neporedno ne poslabšuje preveč radikalno (menda zaradi zmanjšanja števila zaposlenih ter zaradi poslovnih restrikcij — izguba pravice do dela), pa je na daljši rok takšno stanje nesprijemljivo.

O problemih na teh področjih so govorili tudi na Skupščini Društva varnostnih inženirjev in tehnikov DVIT Velenje. Ugotavljali so, da je stanje varnosti odraz mnogih improvizacij, opuščanja ukrepov in tako postopno slabšanje. Če se število in resnost ne povečuje, je na področju občin Mozirje, Slovenj Gradec, Dravograd in Velenje to le slučaj. Varnosti bo potrebno nameniti bistveno več sredstev ter ukrepov (izobraževanja, izboljševanja tehnologije in nadzora) ter postavljanje odgovornosti v odvisnosti od posledic. Bistveno vlogo bi naj prevzela tudi funkcija zavarovalništva ter zdravstvenega in socialnega varstva. Če bo to takoj, bo že pozno, so menili na zboru inženirjev in tehnikov s področja varstva pri delu.

Društvo, ki je v glavnem v finančni zagati, ima smelega načrta za delo in predvsem strokovno izpopolnjevanje članov ter skrb za bolj varno delo delavcev. To jim bo uspelo le, če bodo imeli več posluha za varnost menedžerji ter odgovorni organizatorji dela.

Računajo tudi na sindikate, ki bi naj skozi kolektivne pogodbe bolj sistemsko zaščitili zdravje in življenje delavcev. To je za zdaj komaj simbolično osnovano v teh pogodbah. Svobodni sindikati bodo že v kratkem namenili izobraževanje za svoje poverjenike in vodstva sindikatov (v sodelovanju z DVIT Velenje).

(J. M.)

Dočakali padec inflacije

Cene na drobno so se v aprilu v primerjavi z marcem povečale za 5,1%. Aprilska inflacija znaša torej 5,1% in je manjša od marčne za 7,4 indeksne točke.

Cene na drobno so se v letošnjem aprilu v primerjavi z

lanskim povečale za 301,7%, v primerjavi z lanskim decembrom pa samo za 49,8%.

Cene življenjskih potrebščin so bile v aprilu glede na marec višje za 6,4% in glede na lanski december za 51,9%.

Sprejem statuta in volitve

Jutri, v petek, 8. maja, se bo v nazarskem delavskem domu ob 19. uri pričel zbor krajanov, na katerem naj bi tudi v tej krajevni skupnosti dobili nov statut, izvolili novega predsednika in člane sveta te krajevne skupnosti. Na tajnih volitvah se bodo krajanji za predsednika odločali med Janezom Štiglicem, ki ga je predlagala liberalna stranka in Slavkom Napotnikom, ki je kandidat sedanjega sveta krajevne skupnosti. Oba že imata pripravljena delovna programa in predloga članov novega sveta, na krajanjih krajevne skupnosti pa je, da se z zadostno udeležbo odločijo za statut, svojega predsednika ter za dobro delo in razvoj tudi v prihodnje.

(jp)

Frajtonarice se že oglašajo

Organizatorji tradicionalne prireditve za Zlato harmoniko na Ljubecni pri Celju so že pripravili prvo izbirno tekmovanje — bilo je v nemškem mestu Plattingen, na njem pa je na ta instrument igralo 16 igralcev iz Nemčije, Avstrije in Češke in Slovaške federacije. Že to kaže, da bo na letošnjih izbirnih tekmovanjih — vseh skupaj jih bo deset — nastopilo veliko igralcev iz raznih držav. Poleg teh, od koder so že nastopili, še iz Italije, Madžarske, Kanade in morda še od kod.

Naslednje izbirno tekmovanje bo koncem maja v Slovenjem Gradcu, na takem tekmovanju pa se bodo frajtonarji pomerili 12. julija tudi v Matkah v Savinjski dolini. Polfinalni prireditvi bosta tudi letos v Postojni in Rogaški Slatini, veliki finale pa seveda na Ljubecni — 13. septembra.

Golf in grad v istih rokah

Pred časom smo precej pisali o uspeli kupčiji, ko je poslovnež Džordže Zečević kupil grad Jelšingrad, ki naj bi ga povsem uredil in s tem okrepil ponudbo nastajajočega golf igrišča, ki ga v okolici Jelšingrada ureja Zdravilišče Rogaška Slatina. Od prejšnjega tedna pa je Zdravilišče postalo lastnik tudi tega gradu. Ureditev celotnega gradu je bil za poslovneža le prevelik zalogaj, vmes pa so prišle še nekatere druge stvari, ki so privedle do te spremembe. Je pa poslovnež denar, ki ga je že vložil v obnovo, prenesel kot delež v razvoj Zdravilišča, saj je v tej vrednosti odkupil delnice.

Grad in igrišče za golf naj bi bila dokončana do konca prihodnjega leta. V Zdravilišču so sicer sprva načrtovali, da bodo s pravo golf sezono startali že v pričetku prihodnjega leta, vendar je lanska vojna povzročila enoletni zamik.

(k)

Piše: VINKO VASLE

Znabiti, da bo Velenje postalo še rahlo zgodovinsko mesto! Še ni dolgo tega — kakšne tri mesece — ko je prav v tem mestu novi predsednik vlade dr. Janez Drnovšek svojim skoraj enoletnim snubcem iz liberalno demokratske stranke dahnil svoj »da«. Zgodovinski ali ne, se še ne ve, usoden pa je bil za obe strani. In so ga liberalci na kasnejšem kongresu izvolili za svojega predsednika.

Danes že govorijo, da se jim je Drnovšek enostavno zgodil, dogodil, primeril in pripetil. Kar naj bi pomenilo, da je v zakonski zvezi prišlo do razpoka in družinskih preprirov.

Še Jožef Školč, ki se je junaka odrekel svojemu predsedniškemu položaju, je na kongresu govoril, da zdaj prihajajo časi, ko bo konec »enoumja«, ne da bi se zave-

Emona ekspres

Drnovškov kabaret

dal daljnosežnosti svoje preokbe! Stranki namreč že grozi, da ji bo zavladal »en um«, ki bi želel dosedanje liberalno demokratsko prousto- dušnost s historičnimi koreninami vred izriniti in posaditi drevo pozabe. Če tole literarno primerjavo nadomestim s politično pragmatično, pomeni, da gospod Drnovšek v stranki ni zadovoljen z nikomer drugim, razen sam s sabo. In mu znameniti liberalni demokrati pišejo nič kaj prijazna pisemca, v katerih mu očitajo nekatere pregrehe in zatrjujejo, da niso nova stranka na oblasti, ker je oblast gospod Drnovšek. Temu je — poleg tega, da je sestavil pomanjkljivo in šepajočo vlado — uspelo, da se je celih enajst dni skrival pred (pre)radovednimi novinarji in njihovimi zoprnimi ter nesramnimi vprašanji. Kar je v antologiji političnih liderjev zagotovo edinstveni dosežek, še zlasti, če je nekdo, ki želi biti politik, pa še predsednik odlašujoče vlade, na besedi mediji in novinarji

tako zelo alergičen, da jim ne privoščiti niti vedno odrešilnih besed »brez komentarja« in mora televizija objavljati njegove negibne fotografije, ker ekipe niti v bližino njegovega kabineta varnostniki ne spustijo. In je začela nova opozicija starega Demosa že natalcevat, da je človek v ilegali in da to ni nič čudnega, ker je tako in tako ilegalni predsednik vlade, da o poditikanjih o parlamentarnem državnem udaru sploh ne govorimo.

V ta kontekst seveda sodi v ta teden padajoči mednarodni dan svobode tiska — ko lahko svobodno, a vendarle zaman pričakujete, da bo javna politična osebnost stopila pred obličje javnosti in povedala, kako je sestavila vlado oziroma, kako je ni. Ker Drnovšku trije ministri manjkajo, dva sta mu sodelovanje odpovedala, enemu se je moral odpovedati, tretji iz lastne stranke ni upošteval, na dva iz stare vlade je verjetno preprosto pozabil in ju obdržal na ministrskih

stolčkih... Tisto pa, kar je ostalo se imenuje ekspertna vlada, kar je zagotovo nespo- razum, ker bolj spominja na eksperimentalno in je še najbolj podobna našemu TV programu v petdesetih letih, ki je bil črno-bel z napakami.

Politični izvor Drnovškovega kabineta je na prvi pogled sicer strankarsko raznobaren, pa ob pogledu nanj v nekaterih strankah vendarle zelenijo in rdečijo, v kolikor ne zadovoljuje ugotovitev, da je takšna vlada levo-leva, ne samo leva, če ni že malo desna zaradi izrazitega levičarstva. Bo pa zato bolj prekaljena, ker se je njen lep del kalil v starih časih po cekajih razpadle nam države, pisal znamenite socialistične ekonomske ekspertize, se boril proti večstrankarstvu in nam sploh gradil lepo prihodnost.

In da ne bo vse skupaj tako grozno, zaupajmo Drnovškovi izbiri po želji njegovih koalicijskih partnerjev. Kaj drugega nam spet ne preostane.

Celjsko območje

Meja je prinesla težave

Ob tem ko so tudi krajanji Rogateca glasovali za samostojno Slovenijo, seveda niso pomišljali, da jim bo taka domovina prinesla tudi toliko težav. Samostojna država namreč pomeni tudi državno mejo — ta pa je zaradi dogodkov na Hrvaškem žal res morda »trdnjša« kot so nekateri mislili, da bo. Pa je meja tako močno boleče razrezala med Rogačane.

Stanje je toliko težavnejše, ker se je Rogatec ves povojni čas dejansko razvijal skupaj s sosednjo Stražo na hrvaški strani. Kraja sta se dejansko dopolnjevala: na eni strani so gradili več infrastrukturnih objektov, na drugi industrijo. Pa je tako tudi veliko

prepletanja delavcev: eni so hodili (in še hodijo) na delo na eno, drugi na drugo stran meje. Eni obdelujejo zemljo na slovenski strani, čeprav stanujejo na hrvaški — in obratno. Tak razvoj je privedel tudi do tega, da sam Rogatec nima kina — družno so filmske predstave gledali v kinu onstran meje; sosedje pa so hodili igrati nogomet v Rogatec, saj tam nimajo svojega igrišča. Podobni primeri so bili pri lekarni, trgovinah, posamezni obrti. Zdaj pa se je vse to naenkrat obrnilo.

Nova državna meja je presekalala ta dva kraja, ljudem pa prinesla veliko težav. Nekateri stvari so ob prožnih mejnih organih sicer uredili,

vseh se enostavno ne da. Zastika se pri zdravilih, pa v zdravstvu, najbolj pa Rogačani opozarjajo na težave zaradi zaposlitve na drugi strani. Jasno namreč je, da so zdaj tam plače nižje kot pri nas. Pa ne le to, plačilo dobivajo naši ljudje, ki so zaposleni na drugi strani, v hrvaških dinarjih, ki pa so veliko manj vredni od tolarjev. Da je težava še večja, imajo še velike težave z menjavo, saj redne menjalnice nimajo. Pa so se tako nekatere družine — predvsem tiste, kjer sta onstran meje zaposlena oba zakonca — znašle že v resnih socialnih težavah.

O vseh teh težavah so krajanji že nekajkrat spregovorili

in terjali rešitve; nazadnje na pogovoru s podpredsednikom slovenske vlade dr. Andrejem Ocvirkom tik pred prvomajskimi prazniki. Obljubil jim je, da bodo nekatere probleme poskušali odpraviti, da pa vse ne gre tako lahko kot so menili, ker ima Hrvaška zaradi vojne veliko drugih pomembnejših nalog.

Občanom pa je priporočil, naj nekatere težave (menjava denarja, lekarništvo) rešijo s privatno iniciativo. Zbrani krajanji z vsemi odgovori niso bili najbolj zadovoljni — upajo le, da bosta Slovenija in Hrvaška čimprej sprejeli maloobmejni sporazum, ki naj bi odpravil veliko teh težav, ki so zdaj v obmejnih krajih (ne le v Rogatcu) močno prisotne.

(k)

Savinjsko - šaleška naveza

Kdor ne dela...

Časi se spreminjajo! Zdaj že tudi pregovori niso več tisto, kar so bili nekoč. Nekoč smo se — ne le ob prvem maju — širokoustili: kdor ne dela, naj ne je! Delo je bilo namreč poslano med nas kot božji dar in kdor ni delal, si je bil res v glavnem kriv sam. Tako je bilo, pa čeprav si tega pregovora nismo izmislili mi. K nam je prišel, kot je mnogo let kasneje zašel med nas tudi »pregovor«, da delo osvobaja. Je pa od vsega tega zdaj pri nas vse bolj res, da je vse več naših ljudi osvobojeno dela.

Saj veste, da sem se na delo na razne dejavnosti okoli dela spomnil ob prazniku, ki ga še vedno imamo, in s katerim slavimo delo. To, da imamo še vedno praznik dela, je seveda prav, saj je prav, da čimbolj slavimo ti-

sto, česar imamo vse manj in kar postaja vse večja vrednota oziroma, da je veliko vredno, se zavedajo seveda tako v celjskem Emu, kjer je sicer izdelava posod za pravo jedi eno najpomembnejših opravil, pa ostaja vse več delavcev ob praznem loncu. Tega se zavedajo v Gorenju, kjer občasno v kakšnem delu požvenkljajo nekateri o tem, da se pripravljajo kakšno večje odpuščanje, pa tako vse le pripravijo k večji vnemi za delo, da njih morebitna metla ne bi pometla na čakanje; tega se zavedajo tudi v rudniku ali Tešu, tudi ob tem, ko gre za »zračni« odlok, in ko je treba tehtati med zdravim vdihom in zdravo prebavo. O vrednosti dela pa seveda razmišljajo tudi tisti tisočiči, ki so se že znašli v spiskih

skupnostih za zaposlovanje in ki delajo gnečo na naših že tako slabih cestah.

Ob tem ni čudno, če se nekateri zavzemajo za čimveč javnih del, da bi vsaj malo potolažili ljudi. In da hočejo tudi malo manj kritično sprejemati razne projekte: da bi na hitro zgradili pomembno vseslovensko cesto z naftovodom vred, ker da bi tako lahko zaposlili na tisoče ljudi. Zaradi istega vzroka nekateri hočejo zamižati na vsaj eno oko, ko ocenjujejo dobro in slabo v členih savske električne verige. Saj vendar lahko tu najde delo tudi več delavcev, ki bodo sicer ostali brez dela v trboveljskih in sosednjih premogovnikih. Vse za delo — vse zaradi dela.

Pri vsem tem pa se mi zdi čudno, da si nekateri direk-

torji še vedno nabirajo točke z izjavami, koliko delavcev so spravili iz podjetja. V mnogih takih primerih bi bilo seveda primerneje, če bi spravili iz podjetja takega direktorja. Pa ne zato, ker je dokazal, da se da enako narediti tudi z manj delavci, ampak zato, ker ni dokazal, da se da z enakim številom delavcev narediti več.

Z delom bodo pri nas očitno še težave. Pravijo sicer, da tuji kar čakajo pred mejo, da jih spustimo in bodo pri nas vlagali in s tem omogočali odpiranje novih delovnih mest, ampak ko sem bil pred dnevi prek naše zahodne državne meje, kakšne gneče nisem opazil.

Ob določenem času se pa to vendarle lepo sliši, kajne!

(kr)

S pomočjo informacijskega sistema gospodarske zbornice

Povežimo gospodarstvo z Evropo in svetom

Čprav sodi Slovenija zaradi nemirov na področju nekdanje Jugoslavije še vedno med rizična področja, se povečuje privravnost mednarodnih finančnih institucij in tujega privatnega kapitala za vlaganja v slovensko gospodarstvo. Evropska banka je že dala zeleno luč za kreditiranje programov za obnovo in razvoj.

Za slovensko gospodarstvo je še kako pomemben pritek svežega kapitala in z njim znanja, upravljanja, tehnologije in trženja.

Prav zato v sistemu Gospodarske zbornice Slovenije vzpostavljajo nov ažuren sistem spremljanja podjetniških predlogov za tuja vlaganja ter posredovanja asociacijam potencialnih

partnerjev v tujino. Glavni namen te informacijske promocije je medsebojno vzpostavljanje stikov za podrobnejša pogajanja na bilateralni ravni. V ta namen zbirajo poleg predstavitev domačega podjetja osnovne programske informacije in željene oblike sodelovanja tujega partnerja. Podrobnejše programske in druge poslovne informacije pa so (zaradi zaupnega značaja), predmet neposrednih pogajanj.

Gospodarska zbornica bo seveda lahko informacijski sistem ažurno uredila, če ji bodo podjetja dostavila potrebne podatke. To pa je zagotovo tudi v njihovem interesu, saj je to najidealnejša pot za hiter prodor na tuje.

(mz)

Republiški stanovanjski sklad bo ponudil ugodna posojila s katerimi bo možno poplačati neugodne stanovanjske kredite

Olajšanje za mnoge družine

(LJUBLJANA) Obeta se pomoč tistim, ki jih je potisnilo v hude stiske stanovanjsko posojilo, ki se je pozneje izkazalo kot skrajno neugodno; ponuja se jim namreč bolj ugoden kredit, ki bo prebrodil njihove težave. V javnosti je vznemirljivo odmeval obup posojilojemalcev, ki so zaradi sistema bančne revalorizacije, visokih obresti in usahnjene kupne moči zašli v past toliko neugodnih stanovanjskih kreditov, da jih niso mogli odplačevati. Njihovi protesti in prošnje so bile zaman, saj so bile kreditne pogodbe veljavne, pomoči pa ni bilo od nikoder, zato se je zdel njihov položaj brezshoden.

Privatizacija stanovanj je Stanovanjskemu skladu Republike Slovenije prinesla denar, s katerim bo zmožni ponuditi posojila za poplačilo teh komercialnih stanovanjskih posojil. V ta namen bo dal sklad na voljo približno dve milijardi tolarjev.

Na razpis za dodelitev teh kreditov, ki bo objavljen 4. maja in bo trajal tri tedne, se bo možno prijaviti s posebnim formularjem. Ta bo na prodaj na vseh slovenskih poštah. Poleg tega pa bodo v dnevnem tisku (Dnevnik, Delo, Večer in Slovenec) objavljeni tudi pogoji, pod katerimi bo možno najeti ta ugodna posojila, ki bodo mnogim slovenskim družinam odvalila težak kamen s srca.

»Nekatere banke že nekaj časa uporabljajo takšen način obračunavanja mesečnih odplačil stanovanjskih kreditov, da posojilojemalec z mesečnim obrokom ne odplačuje niti realnih obresti, glavni- ce pa sploh ne,« razlaga Mira Becele, v.d. direktorja Stanovanjskega sklada »dolga torej na ta način ne morejo odplačati. Nasprotno — posojilojemalci teh bank bodo dolžni vsako leto več! Nesrečni bodo torej ostali večni dolžniki vedno večjih vsot, njihove dolgove pa bodo poplačevali še njihovi otroci.

Če bi banke oblikovale mesečne obroke v skladu s posojilnimi pogodbami, bi morali biti obroki kar 2,8 do 3,6 krat večji! Šele v takem primeru bi kreditojemalci realno odplačevali tudi dele glavni- ce.

Po že zdaj znanih informacijah bodo posojila sklada obrestovana po dvo odstotni realni obrestni meri (R + 2 odstotni obrestni r), med kriteriji za dodelitev kredita bodo upoštevali tudi premoženjsko stanje prosilca in velikost njegovega stanovanja.

»Pri Skladu bomo anuitete oblikovali realno. Zato bodo prve anuitete sicer večje, kot jih sedaj plačujejo najemniki kreditov pri omenjenih bankah,« razlaga Mira Becele, »vendar samo takšen način odplačevanja zagotavlja kreditojemalcem odplačilo kreditov v pogodbenem roku.«

Sklad bo objavil še dva razpisa jeseni, in sicer za tiste, ki želijo kupiti ali graditi stanovanje ter za graditev neprofitnih najemnih stanovanj.

Krajevna skupnost Šoštanj

Samostojna kabelska TV

Zakaj pa ne, pravijo v Šoštanju. Sploh glede na predvideno bodočo lokalno samoupravo, po kateri naj bi sedanja krajevna skupnost z okolico tvorila novo občino. Biti dobro in pravilno informiran pa je danes ena od nuj.

Priložnosti za uresničitev sedme točke zadnjega samoprispevka, v katerem so krajinanci načrtovali izgradnjo lokalnega kabelsko-razdelilnega sistema, so se krajinanci — na lastno pobudo — oprijeli, imenovali petčlanski gradbeni odbor, ki je že podpisal (samostojno) pogodbo z izvajalcem del — Epro iz Ljutomera. Ta se je obvezal, da bo sam pridobil potrebno lokacijsko in gradbeno dokumentacijo, dela pa naj bi končali v 90 dneh. Zakaj na lastno pobudo? Predsednik sveta krajevne skupnosti Šoštanj Matjaž Natek to pojasnjuje takole: »Po toplifikaciji Metlec ima namreč sedaj vsoprednost obnova našega kulturnega doma. Ves denar bomo namenili za to naložbo, za izgradnjo kabelsko-razdelilnega sistema pa le namenjska sredstva. Seveda kljub temu podpiramo akcijo in s

tem razvijanje informacijskega sistema.«

Cena, preračunana na 250 naročnikov, naj bi gospodinjstvo veljala 690 DEM v tolarški protivrednosti. Pogoj je, da plača takoj. Če v treh obrokih ali na čeke, potem bo za priključek za lokalno televizijo treba odšteti 720 DEM. Za tiste, ki se bodo odločili poravnati svoje obveznosti v 12 obrokih, pa 760 DEM v tolarški protivrednosti. In kaj bodo naročniki lokalne televizije gledali? Poleg lokalnega še program televizije Slovenija 1 in 2, Avstrija 1, Hrvatska 1 in 2 ter 12 satelitskih programov.

Matjaž Natek k vsemu dodaja: »Po eni strani smo pobude in akcije krajanov lahko veseli, po drugi pa se bojimo, da stvari ne bodo tekle tako kot so načrtovane. Ob tem moram povedati, da je Gorenje Servis že pred leti izdelalo projekte za izgradnjo lokalnega TV sistema, vendar pa ni našlo toliko poguma, da bi naložbo kreditiralo ali našlo kakšno drugo pot do krajevne skupnosti.«

Bankomat tudi na velenjski banki

Pred prazniki so montirali bančni avtomat tudi na Ljubljanski banki Splošni banki Velenje, na enoti Rudarska. Bančni avtomat so postavili v poseben

prostor, v katerega je mogoče vstopiti s pomočjo magnetne bančne kartice.

S pomočjo te kartice in osebne identifikacijske številke (izda vam jo banka) lahko na tem avtomatu imetniki tekočih računov dvigujejo gotovino non stop, tudi ob nedeljah in praznikih. Gre seveda za pomembno pridobitev, brez katere si v sodobnem svetu težko predstavljajo bančno poslovanje. Na sliki: Dvigovanje gotovine na bančnem avtomatu je povsem enostavno.

(mz)

SDP o ekološki sanaciji Zahtevajo garancijo vlade

SDP Slovenije se je že pričela pripravljati na obeležitev mednarodnega dneva varstva okolja, ki bo 5. junija. Njihovi predstavniki so obiskali v začetku tega tedna velenjski rudnik, deponijo pepela in se s predstavniki rudnika in šoštanjkih termoelektrarn pogovarjali o ekološki sanaciji.

Magister Franc Avberšek, direktor rudnika in kandidat za slovenskega energetskega ministra je v pogovoru z njimi poudaril, da je glavni problem preizkušnja cena električne energije. Velenjski rudnik dosega za GJ premoga 5 DEM, ki pa so bile obračunane po 42 tolarjev. Dejansko bi stroške pokrivali, če bi dosegli 5,5 DEM in seveda realni kurz. Velik problem slovenske energetike pa je seveda tudi to, da mnogi, med njimi največji porabniki, električne energije sploh ne poravnajo. Nekateri so postregli s podatkom, da višina tega dolga nekajkrat presega potrebni znesek za izgradnjo čistilnih naprav. Edina rešitev za velenjski rudnik je, po besedah Franca Avberška, namestitve čistilnih naprav na blokih šoštanjkih termoelektrarn, katerim prodajajo pretežni del izkopenega premoga.

V razpravi so predstavniki SDP, v glavnem so bili to člani njihovega zelenega gibanja z Mavriciem Olenikom na čelu, s presenečenjem

sprejeli dejstvo, da bo po ekološki sanaciji Saleški prostor dodatno obremenjen z 264 tisoč tonami letno produktov odžvepljevanja, da še vedno ni znano koliko je tu ozračje obremenjeno s težkimi kovinami... Izrazili so nezadovoljstvo tako nad republiško kot občinsko vlado, ki po njihovem, za ekološko sanacijo nista naredili dovolj. Četudi smo v republiki opredelili, da naj bi namenili v te namene 1,5 odstotka družbenega proizvoda, tega republiški proračun ne predvideva. Z direktorjem velenjskega rudnika, češ da je cena elektrike preizkušnja, se niso strinjali, saj menijo, da je ta že sedaj previsoka glede na standard. Njihova stranka bo odločno zahtevala garancijo slovenske vlade za najetje kreditov za izgradnjo čistilnih naprav šoštanjkih termoelektrarn, njihovi poslanci v velenjskem parlamentu pa bodo prav tako skušali spodbuditi aktivnosti za hitrejšo reševanje ekoloških zagat.

(mz)

BORZA VREDNOSTNIH PAPIRJEV

LB SPLOŠNA BANKA
Velenje d.d.
BORZA vrednostnih papirjev

Minili so prazniki in z njimi, vsaj upam, tudi praznično razpoloženje, ki je v zadnjem času vladalo na borzi. Promet z vrednostnimi papirji je bil zelo majhen, temu primerne pa so bile tudi cene vrednostnih papirjev. Le-te so bile stabilne in ne preveč visoke. Izjema je bila le obveznica Gorenja, ki je poskočila iz 71 % nominalne vrednosti v začetku meseca aprila kar na 90 % nominalne vrednosti konec omenjenega meseca.

Za republiško obveznico druge emisije je bilo tik pred prazniki potrebno odšteti 76 % nominalne vrednosti, za obveznico prve emisije pa 113 % nominalne vrednosti. Tako je za vse tiste, ki kupujejo republiško obveznico prve emisije bolje, da to storijo preko borze, za tiste, ki jo prodajajo pa, da jo vnovčijo na bančnem okencu, saj znaša njena teoretična vrednost že 115,3 % nominalne vrednosti. Precejšnjega zanimanja za nakup je deležna obveznica PTT Celje, saj konec leta prinaša kar 24 % obresti in del glavni- ce. Zanjjo lahko trenutno dobite cca 88 % nominalne vrednosti.

V naslednjih dneh lahko pričakujemo rahel porast cen vrednostnih papirjev, saj se ocenjuje, da bo likvidnostna situacija gospodarstva ugodna.

LB Splošna banka Velenje, d.d.
Borzni posrednik Marija Zimšek
tel. (854-251) (855-964) int. 285

MOJA DIAGONALA

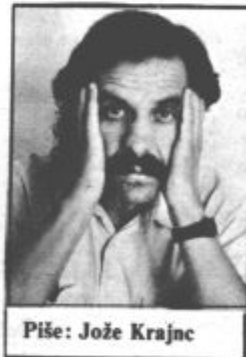
Od zvezd k sebi

Vedeževalke so mladi slovenski državi napovedale skorajšnji začetek razcvetanja ovene turistične rože in vse kaže, da so jim zvezde — ali karkoli je že bilo — kar prav prišepnile. Najprej je prišlo nekaj obetavnih znamenj z velikonočnimi prazniki, nato še s prvomajskimi počitnicami. Slovenska morsk obala je v minulih dneh gostila blizu 5600 obiskovalcev, kar je spričo okoliščin, ki tako ali drugače obremenjujejo to dejavnost, zadovoljstva vreden podatek. Še ne tako daleč nazaj bi si ob njem sicer zaskrbljeno grizli nohte, toda zdaj s tem našim turizmom je kar je, ni pa kdo ve kaj. Zato že drobno migetajoče lučke lahko pomenijo pomembno upanje, zagotovo pa ne samovšečnosti, ki bi v turizmu aktivne in nas vse skupaj prehitro zazibala v usodno dremavost. Še pose-

bej zato ne, ker se je v velikonočnih in v prvomajskih počitnicah že pokazalo, kje vse smo bos.

Kot razveseljivo dejstvo kaže ugotoviti, da se je predvsem okoli praznika dela povečal delež tujih gostov. Seveda je prišlo največ Italijanov, Avstrijcev in Nemcev. A zgodilo se je, kar ni bilo pričakovati s prav veliko gotovostjo. Razmerje med slovenskim tolarjem in hrvaškim dinarjem je mnoge zvalilo kar globoko v Istro. Očitno dobro poučeni o tem, da vojna fronta črta gori daleč proč, so si pač hitro preračunali, kje je ceneje letovati in turističnim delavcem ob slovenskem morju dali vedeti, naj s tem resno računajo tudi v prihodnjih mesecih. Če se kajpak okoliščine v tem času ne bodo sprevrgle hrvaški Istri v preveliko škodo. Pa saj bi se nam s tem tudi.

Cene so potemtakem tisto, o čemer bodo morali ob našem morju temeljito razmisliti, saj jim bodo nekaj kilometrov južneje sicer uhajali tudi mnogi domači gostje. V Istri z njimi resno računajo, cene pa so v teh kombinacijah najmočnejši argument. V prvih letošnjih predsezonskih preizkušnjah se je v naši turistični prestolnici dogajalo, da je bila v soboto na primer zaprta banka, da je v nekaterih menjalnicah zmanjkalo tolarjev... Take cvetke ne oznanjajo cvetoče turistične pomladi, toda kakorkoli jih je grdo gledati, bodo nemara le še pravočasen opomin vsem nim, ki bi ob njih morali malo zardeti od sramu. In če količkaj dajo na izkušnje, bodo, preden bo prepozno, spregledali tudi tisti, ki v najbolj turistični slovenski občini Piran sprejmejo odlok, po katerem je prepovedano

Piše: Jože Krajnc

uprabljati na prostem zvočnike in podobne naprave. Z drugimi besedami to pomeni; nobene glasbe na hotelskih terasah, nič tovrstnega veseljačenja v odprtih lokalih ob morju, v avtokampih itd.

Pa za znamenito portoroško tržnico, kakršnakoli že je, se tudi še ne ve, kakšna naj bi letos sploh bila. Jo bodo spremenili v parkirišče, v prostor, kjer bodo točili samo brezalkoholne pijače, v novo nakupovalno središče... Skratka! Od vedeževalk in njihovih zvezd ne bo nič prišlo samo od sebe. Turizem bomo delali sami in trdno na tleh. Zato je najbolje kar čimprej sestopiti.

Okrogla miza o narkomaniji

Čas nam uhaja, problem raste

V ponedeljek se je na okrogli mizi o problemu narkomanije v Sloveniji in našem mestu, zbralo veliko velenjčanov — skupščinska dvorana je bila popolnoma zasedena. Med njimi je bilo veliko pedagogov, zdravstvenih in socialnih delavcev in ostalih strokovnjakov, ki se krepko zavedajo tega vedno večjega problema naše družbe, ki po besedah gostje večera, dr. Vesna Novak, ki se z zdravljenjem narkomanov ukvarja že nekaj let, pri nas meji na epidemijo. Veliko pa je bilo tudi staršev in mladih, ki jim ta problem ne sme biti več tuj, saj je problem narkomanije tudi v Velenju zelo hud problem.

Dr. Vesna Novak je v uvodu nanizala nekaj podatkov o tem problemu, točnih pravzaprav ni, saj je zaradi življenja narkomanov v ilegalni in močni povezanosti med sabo, o njih mogoče le ugibati. Uradni podatki obstajajo le na podlagi nekaterih zdrav-

stvenih in socialnih institucij in UNZ. Kljub vsemu so ti podatki zastrašujoči. Strokovnjakinja je povedala, da je pred 6 leti, ko se je pričela v bolnišnici v Vojniku ukvarjati z zdravljenjem heroinskih odvisnikov, ki so imeli že nekajletni narkomanski staž, prevladovalo mnenje, da to ni Slovenski problem, da tega enostavno pri nas ni veliko. Sedaj, ko je problem udaril na dan, Slovenija na to ni pripravljena. Čeprav je pri nas uradno registriranih 400 heroinskih odvisnikov, strokovnjaki ocenjujejo, da jih je verjetno v resnici nekaj tisoč. Pogojev za zdravljenje narkomanov ni, ni za to namenjenih prostorov, zato je še veliko inprovizacij. Med ljudmi pa je še vse premočno prisotno prepričanje, da je to nekaj takega, kar se njim ali v njihovi družini ne more zgoditi. Precej težav je tudi zaradi plemik o metodi zdravljenja narkomanov. Med najuspešnejše v svetu sodita metadonska metoda in zdravljenje v komunah, kot manj uspešna se je pokazala de-

kopsikacija, kar narkomani psihoterapijo slabo sprejemajo. V Sloveniji naj bi v kratkem zaživele klinika za zdravljenje odvisnikov v Ljubljani in dve komuni (ena na Primorskem in ena na Štajerskem). Pri tem naj spomnim, da so prebivalci na primorskem zelo proti postavitvi take komune v njihovo okolje, čeprav je problem narkomanije na obali najhujši v Sloveniji, spremlja pa ga tudi AIDS. Po policijskih podatkih naj bi se v Velenju porabilo 1 kg heroina dnevno, kar je ogromno, če vemo, da odvisniki porabijo 1g ali manj na dan, le redki več kot 2 g. O mehkih drogah, kot je marihuana, pa je strokovnjakinja povedala, da je tega ogromno, saj ocenjujejo, da jo uživa že 30–40% šolarjev.

V razpravi je sodeloval tudi pacient dr. Novakove, ki ima za sabo 20-letni narkomanski staž, sedaj pa se že 5 let odvaja odvisnosti s pomočjo heptanona. Tudi na njegovem primeru smo bili seznanjeni še z enim problemom s tega področja — težavah pri prvotni ozdravljenih narkomanov v družbo in življenje.

Narkomanija je torej tu in pred njo si ne moremo več zatiskati oči. Kako pa lahko preprečimo razraščanje tega, je bilo prvo vprašanje, ki se je postavljalo vsem v dvorani in tudi gostoma. Specifične preventivne ni. Potrebno bi bilo izboljšati splošno duševno zdravje ljudi, vendar je

vprašanje, koliko ljudi ima pri nas zaradi znanih pogojev sploh možnost izboljšanja življenjske kvalitete. Družina, kot osnovna celica vzgoje je marsikje zatajila; pehanje za denarjem, položajem, grobosti, tudi alkoholizem, predvsem pa pomanjkanje časa za posvečanje otrokom, ko nas ti najbolj potrebujejo, so vsakdanji spremljevalci našega vsakdana.

In vse to, ali le delček tega, morda v nekaterih primerih tudi radovednost, so tisti, ki mladega človeka potegnejo v narkomanijo. Dr. Vesna Novak je opozorila, da je potrebno osveščati otroke že od vrta dalje, šole lahko na tem področju veliko naredijo, velike zasluge pa ima tudi cerkev. Vendar pa bo morala kaj narediti tudi naša država (letos so prvič namenili nekaj denarja za boj proti narkomaniji tudi iz proračunskih sredstev). Vemo, da je pri nas velika kriza vrednot, brezperspektivnost, ki jo najmočneje občuti ravno mladina.

Družba na tem področju naredi veliko premalo, vprašanje pa je, koliko so za to pripravljene narediti tudi posamezniki. Na Centru za socialno delo v Velenju so že pričeli pripravljati program, ki se bo s tem problemom spoprijel, zaživele bodo tudi mladinske delavnice. Zdravstveni delavci se trudijo po svojih močeh, prav tako cerkev in šola.

Več pa bo morala narediti tudi družina. (bš)

Žalski utrinek

Glejmo življenju skozi prste

»Kdor malo ve, pa ve, da malo ve, pouči ga!
Kdor nič ne ve, pa misli, da vse ve, po buči ga!«

V sredo, 29. aprila, je bil v Žalcu velik kulturni dogodek 88-letna žalčanka gospa Meta Rainer je izdala svojo peto knjigo pesmi z naslovom SKOZI PRSTE, ki ni namenjena samo otrokom in ki bo kot je v uvodu zbirke zapisala Neža Maurer »...bralcem ranih, srednjih in kasnejših let, ne glede na spol, pomagala, da bomo malce bolj prizanesljivo, vedro in tudi ljubeče gledali na soljudi in življenje sploh.«

Učiteljica v pokoju, pesnica in publicistka Meta Rainer se je rodila leta 1904 na Ptujski gori. Leta 1941 jo je okupator izselil iz Braslovč v Srbijo od koder se je leto dni po vojni vrnila v Braslovče. Kot predmetna učiteljica je službovala še na Polzeli in v Žalcu. Na Višji pedagoški šoli v Ljubljani je leta 1952 diplomirala iz nje, kakor sam pravi »preljube slovenščine in ruščine.«

Meta Rainer so od nekdaj zanimala knjige, tuji jeziki, književnost in likovna umetnost. Kot mojstrica smeha je do brega četrto stoletja sodelovala pri PAVLIHI. Je tudi dopisnica tržaškega Galeba in celovškega Mladega rodu. Objavljala je tudi v Cicibanu. Dosedaj je objavila štiri pesniške zbirke za otroke.

Bogat predstavitveni večer so popestrili mladi pevci in recitatorji in seveda gospa Jožica Ocvirik. Častni gost, pisatelj in dramatik Tone Partljič, je z izbranimi besedami spregovoril

B.M.

Kaj je bolezen trihineloza

»Bodite previdni pri nakupu živali!«

Trihineloza je zajedalska bolezen živali in tudi ljudi, ki jo povzročata majhen zajedalec trihinel. Spolno zreli zajedalci živijo v tankem črevesu živali, ličinke pa v njenih prečno progastih mišicah, to je v mesu. Bolezen se prenaša z mesom v katerem so že omenjene ličinke. Za to vrsto bolezni lahko zbori kar 49 različnih vrst sesalcev. Največ bolezni odkrijejo pri lisicah in medvedih, pri domačih živalih pa pri prašičih, psih in mačkah. Nevarni prenašalci te bolezni so tudi miši in podgane. Domače živali, predvsem prašiče se s to boleznijo okužijo s kuhinjskimi mesnimi odpadki. Človek se okuži s suho prekajeno svinjino in premalo kuhanim, okuženim mesom domačega prašiča, pa z drugo okuženo divjačino.

Medobčinska veterinarska inšpektorica, Bojana Šturm,

nam je povedala, kakšni so znaki pri obolelih osebah.

»Človek zbolijo pet do petnajst dni po okužbi. Pri obolelih se pojavi driska in bruhanje, težave pa so tudi pri požiranju. Prizadete so žvekalne mišice, mišice jezika, vratu in trebušne prepone. Nastopijo dihalne težave, bolečine v mišicah in oteklina obraza, zlasti okoli oči. Obolele osebe pogosto celo umrejo. Pri živalih pa bolezenska znamenja niso izrazita.«

Kaj morajo rejci oziroma potrošniki prašičev storiti, da bi se izognili okužbi?

»Predvsem morajo biti skrajno previdni pri nakupu živali. Prašiče naj kupujejo samo v rejah, ki so zdrave, in ne iz krajev z neznanim zdravstvenim stanjem živali. O tem se posvetujte s krajevno veterinarsko službo. Vsak potrošnik se mora zavedati, da sušenje, dimljenje in

zmrzovanje vseh ličink trihinele ne uniči, ker so globoko v notranjosti mesa. Zato je edina zaščita zdravo meso in dovolj kuhano ali pečeno. Veterinarsko-sanitarni pregled je obvezen za meso divjih prašičev in medvedov. Tudi zakoli živali v obratih kmečkega turizma, gostinskih obratov, družbene prehrane in klavnicah morajo biti pod veterinar-

sko-sanitarnim nadzorom. V pregledu ni zajet edino domači zakol. Če je bila žival kupljena v krajih z nejasnim ali slabim zdravstvenim stanjem, se mora tudi meso prašičev za domač zakol pregledati. Na našem območju opravlja omenjene preglede veterinarska služba v Soštanju in Mozirju.«

B.M.

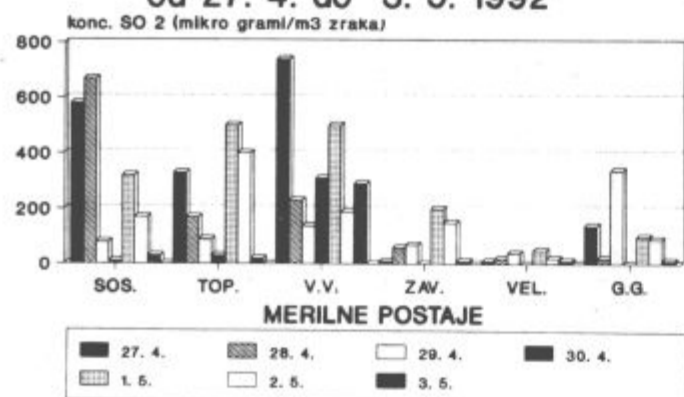

Zdrav prašič — zdravo meso!

ONESNAŽENOST ZRAKA

MAKS. POLURNE KONCENTR.

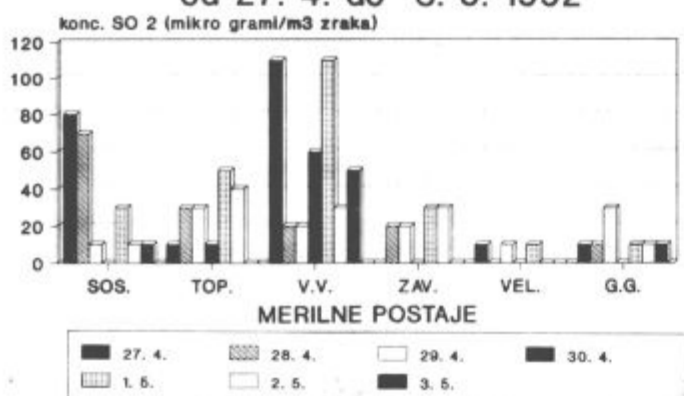
od 27. 4. do 3. 5. 1992

sekretariat za varstvo okolja

DNEVNE KONCENTRACIJE

od 27. 4. do 3. 5. 1992

sekretariat za varstvo okolja

Cerwenjak zdrava hrana in zelišča d.o.o.

PRODAJALNA RUDARSKA 1
(HOTEL PAKA) VELENJE

PONUJAMO VAM KOŠČEK NARAVE:

- ZDRAVO HRANO: žita, stročnice, biopeciva, prigrizke, dietetične izdelke, biosokove in čaje, nerafinirana olja, začimbe, jedraste plodove in suho sadje.
- MAKROBIOTIČNE IZDELKE: tofu (sojin sir), seitan (pšenično meso), sojino omako in pasto, alge gobe, banča čaj.
- SEMENA za kalčke, sveže kalčke in kalilnike
- ZELIŠČNE PRIPRAVKE: čaje, sirupe, mazila
- MEDICINSKE PRIPOMOČKE: zdravilne gline, magnetne, inhalatorje
- TEČAJE IN DIETNE PROGRAME

Vse to, pa še kaj, boste našli v naši trgovini zdrave hrane in zelišč. Prodaja pod strokovnim nadzorom agronoma, farmacevta ter zdravnika.

Obiščite nas, z veseljem vam bomo svetovali.

OTVORITEV IN DEGUSTACIJA BO V ČETRTEK, 7. MAJA, OB 17. URI

DEL. ČAS: vsak dan od 8.—19. ter ob sobotah od 8.—13. ure. TEL. 853-351

VLJUDNO VABLJENI!!!

nabito polni žalski matični knjižnici, kako malo pomembno je, kje kakšna vas ali mesto v Sloveniji leži. »Tako kot bi Vrba na Gorenjskem brez Prešerna ne bila nam vsem znan kraj, tako tudi Žalec, lahko ponosno pokaže na svojo pesnico in hudomušno ter iskrivo satiričarko METO RAINER.« je ob koncu svojega sebi lastnega nagovora dejal Tone Partljič. Anka Krčmar, ravnateljica Občinske matične knjižnice, je s ponosom lahko opazovala zadovoljne obraze obiskovalcev, ki so jih uglasbeni ali recitirani nagajivi toda dovolj globokoumni verzi iz nove knjige Mete Rainer navdušili.

Izveden projekt izdaje knjige SKOZI PRSTE, za kar gre zahvala predvsem ODBORU ZA TISK IN ZALOŽNOSTVO pri Občinski matični knjižnici, pokrovitelju Podjetju EMTEKS iz Žalca, posluhu SO Žalec in še posebej ogromnemu trudu in podpori Darinke in Vasje Knapiča iz Tiskarne Marginalija iz Petrovč, ki so knjigo natisnili, je neposreden dokaz, da v Sloveniji želja in interes za izdajo in branje knjig še živijo. Vsaka izdana slovenska knjiga danes pomeni kulturni praznik za Slovenke in Slovence, saj se nedvomno slaba ekonomska situacija pozna tudi na področju izdaje in nakupov knjig.

Nekateri misli iz knjige, kot npr.: »Junak za domovino umre; modrijan za domovino živi... Kjer ni knjižnic, je treba prižnic... Vse dobre reči so tri, slabih pa kar mgolgi... V eter piha v pravo smer, naših jader pa nikjer.«, so dovolj dvoumne, da vsakega bralca potegnejo za sabo. Najprej se ne moreš načuditi hudomušnosti in mislenske svobe iskrive gospe Rainer, v drugi vrsti pa pomisliš, kako lažje bi svet shajal ob ljudeh tako dobre volje kot je pesnica. Kako malo besed je treba, da se nasmejemo in da se stisnemo drug ob drugega, kako veliko časa je potrebno, da prebrodimo nevidne in brezpotrebne zapreke in polena, ki smo si jih ljudje zaradi navideznih razlogov piedestaličnih public teh ali onih voditeljev ljudstva zmetali na svojo pot zblizevanja.

»SLOVENCIM KREMENITI: ČESA STE LAČNI? ČESA STE SITI?«
Iz Žalca Gregor Vovk
Foto: Ljubo Korbar

O I B d.o.o.

RAZPISUJE
10 DELOVNIH MEST
KV KERAMIČAR

Kandidati morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

- 3 letna šola ustrezne smeri
- 5 let delovnih izkušenj

Delavci bodo sklenili delovno razmerje za nedoločen čas, s polnim delovnim časom. Delo je predvsem terensko (Ljubljana z okolico, Primorska, Gorenjska). Bruto začetna plača je 39.764,00 SLT, oziroma na osnovi izvršenega dela. Delavcem pripadajo bonitete iz kolektivne pogodbe sklenjene med delavci in zasebnimi delodajalci (Ur. l. RS, št. 26/91).

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev sprejemamo do 15. 5. 1992 na naslov: (063) 851-486 od 8.—15. ure. O izbiri bomo kandidate obvestili v roku 8 dni po izbiri.

Zakaj ureditveni načrt?

Ureditveni načrt za centralne predele mesta Velenja, ki nastaja že kar nekaj let, je po zaključeni javni razgrnitvi spet v rokah občinske uprave oziroma izvršnega sveta. Verjetno bi našli kar nekaj občanov, ki se ob zapleteni proceduri, ki spremlja omenjeni načrt sprašujejo, zakaj pa sploh potrebujemo ta načrt.

Da bi našli odgovor na to vprašanje je treba pojasniti sam pojem »ureditveni načrt«. Za razliko od zazidalnega načrta, s katerim so se praviloma odločali za posege v še nepozidan prostor, gre pri ureditvenem načrtu za urejanje in dopolnitev že pozidanega prostora. Pojem »urejanje« je treba razumeti kot neke vrste dogovor, pogodbo, pravila igre, RED, ki ga sprejmejo predstavniki občanov v občinski skupščini. Poleg vseh uradnih in strokovnih institucij (ki izdajajo soglasja) lahko tudi občani dajejo pripombe in predloge na javno razgrnjene načrte. Sedanji postopki sprejemanja so seveda izdelani za »bivšo brezkonfliktno družbo«, zato se večstrankarskem sistemu ne obnesejo najbolje. Vendar to prepustimo državnim skupščini. Naša naloga je omejena na dogovarjanje o vsebini občinskega zakona — odloka, ki mu pravimo ureditveni načrt. Vsak poseg v prostor, še posebej v mestni prostor, je sprememba obstoječega. Težiti je treba k temu, da je konflikt čim manjši (da se ga reši z dogovorom). Poseg v prostor pa naj zadovolji čim večjo skupino občanov. Poseganje v prostor, naj je še tako dobro premišljeno, torej ni možno brez konflikta.

Dogovor v obliki na skupščini sprejetega odloka (kateri del so tudi grafični prikazi), pa nudi občanom dolgoročno garancijo in varnost

pred samovoljo občinske oblasti ali pa kapitalno močnih ljudi.

Prav te zaščite pred samovoljnimi in stihijimi posegi, pa Velenje že dolgo nima. Vse je prepuščeno trenutnim (subjektivnim) kriterijem občinske uprave ali politični spretnosti posameznih investitorjev.

Seveda je tako stanje včasih neprijetno tudi za samo občinsko oblast, saj nima pravne osnove za svoje delovanje. Odločitve so tako nujno parcialne in subjektivne, kar vzbuja nezaupanje v za prostor zadolžene institucije. Z dogovorom skozi ureditveni načrt, ki je v zadnji fazi nujno tudi politično dejanje, se mora vzpostaviti tisti pravni okvir, v katerem se potem lahko giblje občinska uprava. Ob tem je razumljivo, da je v ureditveni načrt vgrajena tudi regulacija razvoja nekega mesta, kot sestavni del programa občinske vlade.

Vse probleme v mestu je vsekakor lažje reševati na osnovi neke dogovorjene politike urejanja mesta ne glede na to, kakšna je vsebina le-te. Vsak red je pač boljši kot kaos, ne glede nato, če mesto doživljamo kot posameznik ali skozi oči lokalne oblasti.

EDI VUČINA
NANDE KORPNIK

(se nadaljuje)

Velenje okrog leta 1960

Bolje preprečiti, kakor zdraviti

KATARAKTA — siva mrena

KAJ JE KORISTNO VEDETI O KATARAKTI
KAJ JE KATARAKTA?
Katarakta pomeni motno očesno lečo.

Žarki svetlobe morajo neovirano potovati skozi čisto oko, da lahko jasno in čisto vidimo.

Zato katarakta pomeni tudi bolj ali manj moten ali megljen svet, ki nas obdaja. Vid nam počasi slabi zaradi počasnih motnitev naše, se pravi ene, ali naših dveh očesnih leč.

Običajno se bolezen pojavi v starosti, toda v redkejših primerih tudi pri mladih. Nekatere katarakte so tako prirojene. Različne vrste poškodb lahko povzročijo travmatske katarakte, v mnogih drugih primerih pa se katarakta pojavi kot rezultat boleznih ali preprosto sama od sebe, zaradi vzrokov, ki jih še ne poznamo.

KAKO SE ZDRAVI?
Edina terapija, ki je splošno priznana, je operativna.

Operira se takrat, ko vid oslabi do te mere, ko so preprečene normalne aktivnosti. Operira se najprej slabše oko.

Vsakega človeka stisne pri srcu, ko se zave, da mu bo edina pomoč le uspešna operacija. Toda tako si je človeštvo pomagalo že vsaj iz časov starih Sumercev, davno pred našim štetjem. V tistih časih so za neuspešno operacijo zdravniku odsekali roko. Danes je vsaka operacija izvršena pod mikroskopom in s pikolovsko mikrokirurško tehniko, ki si jo je človek pridobil skozi svojo zgodovino. V principu gre za odstranitev motne očesne leče, kar se lahko naredi z iztisnitvenjem ali z zmrazenjem, ali s tretjim načinom, s pomočjo ultrazvoka. Vseh teh načinov ne bi imelo smisla navajati, če jih ne bi vsakodnevno ra-

bili in izvajali tudi pri nas (Ljubljana, Maribor, Novo mesto, CELJE)...

Vsem bolnikom, pri katerih je odkrita siva mrena, ki še ni dozorela za operacijo, se predpisujejo očesne kapljice, ki naj bi upočasnile motnitev leče. Ni jasnih dokazov, da se to res zgodi.

Dokazan pa je kvarni vpliv dela ultravijoletnih žarkov. Zato, če se hočemo že izogniti težavam, ki jih prinaša katarakta v starosti, so kvalitetna sončna očala z UV filtrom ne samo modna muha, temveč tudi koristna naložba.

KAKO NADOMESTIMO OPERATIVNO ODSTRANJENO NARAVNO OČESNO LEČO?

Na vsaj tri načine:
— z očali, ki imajo močno lomno moč,
— z umetno lečo, ki se vstavi v oko pri operaciji,
— ali na oko s pomočjo kontaktne leče.

Lečka v očesu

Med drugo vojno so opazovali koščke pleksija, ki jih je nosilo oko marsikaterega pilota, ki je bil poškodovan v eksplozijah. Ti delci so se obnašali presenetljivo malo škodljivo za oko. Zato so že leta 1949 v oko uspešno vstavili umetno lečo iz podobnega materiala.

Danes se drobne leče vstavljajo pri večini operiranih na skoraj vseh očesnih oddelkih (tudi v Celju). Oko jih dobro prenaša, in so se pokazale kot najbolj primerno nadomestilo za lečo. Da dosežemo še boljši vid, so navad-

no še potrebna očala, vendar z veliko manjšo dioptrijo. Umetna leča je tako trajno vstavljena v notranjosti očesa in bolnik je ne čuti. Operacija na ta način trenutno najelegantneje rešuje problem katarakte.

Kontaktne leče po operaciji

Če iz različnih vzrokov ni možno vstaviti umetne leče v oko, se problem rešuje s kontaktno lečo, ki se vstavlja na oko vsak dan ali tedensko. Za to je potrebno nekaj spretnosti in skrbnosti bolnika samega ali bližnjih. Potrebna je higiena lečke in rok. Na oko vstavljena leča tako plava po solznem filmu na očesu, občutek tujka kmalu izgine. Trud je poplačan z dobrim vidom.

Klasičen način so še vedno očala po operaciji

Specialna očala, ki se spoznajo po močni dioptriji, saj je oko po operaciji postalo daljnovidno skoraj za 20 dioptrij. Približno dva do tri mesece po posegu je oko že toliko stabilizirano, da se predpišejo definitivno očala za blizu (za branje in dela v dosegu rok) in za daleč (aktivnosti zunaj, televizija).

Potrebno je vsaj par tednov, da se privadimo na takšna očala, saj svet skozi nje postane resnično drugačen. Tudi zato običajno po vsaki operaciji katarakte traja od enega do treh mesecev, da bolniki polno okrevajo.

Izbolšan vid, ki je potreben tako starejšemu kot mlajšemu pacientu, je nagrada za vložen trud medicinski ekipe in predvsem pacientom samim.

dr. Alojz Živčar

Potovanje v Siam

Napisala: Renata NATEK-HU DARIN

Tajska, nekoč znana kot SIAM je eksotična dežela v srcu jugovzhodne Azije. To je dežela, kjer preteklost in sedanjost ustvarjata nenavaden svet, obarvan s tradicionalno kulturo in vznemirljivo tradicijo. Živeti za trenutek v tem delu sveta, tako drugačnem od našega, kjer goste ali če hočete turiste, sprejemajo zelo srčno in gostoljubno, ki skoraj meji na pretiranost, kjer vas vedno nasmejejo Tajci na vsakem koraku pozdravljajo kot stare prijatelje, je vsekakor izjemno doživetje. In meni se je takšno doživetje ponudilo, ki sem ga sprejela z velikim veseljem. Prijateljica se je komaj vrnila s Tajske, polna enkratnih vtisov in tudi mene prepričala, da je to tisto »pravo« in nekaj posebnega, ko sem se jaz ravno odpravljala v ta konec sveta, oddaljen od naše Slovenije 13.000 km zračne razdalje. Bil je pust toroben dan, ko sem z nahrbtnikom zapuščala Velenje. Kako čuden občutek, pa čeprav sem ga doživljala že velikokrat, ko sedi tako v DC-10 in poletiš proti neskončnosti. 13 ur potrebuješ da prideš do Tajske, 13 dolgih ur da preletiš polovico sveta, dovolj časa imaš, da te misli ponese domov, pa tudi v mesto, kjer pristanes oziroma ti je izhodiščna točka.

Zelo hitro sem se znašla na cilju. Kako hitro je minilo teh 13 ur v letalu. Pristala sem v babilonskem mestu osrednje države jugovzhodne Azije. Doma hladno in pusto, tukaj tropska vročina več kot 33 ° C, podnevi in ponoči. Pred dvema letoma sem že potovala v ta del Azije — v Malezijo in Singapur, zato sem vedela, kaj me čaka in sem se na te temperature spremembe tudi

nekako skušala privaditi, tako da teh težav nimam, čeprav jih večina turistov ima.

Po dolgem času sem potovala spet enkrat sama, bila odvisna sama od sebe in svoje iznajdljivosti oziroma od prejšnjih izkušenj in postavljena v 6 milijonski BANGKOK, mesto ki mu pravijo »KONG THEP«, (mesto angelov). Kam? Kako naprej?

Ker sem se zgodaj začela potepati po svetu, sem vedela, kako se moram lotiti stvari, pa tudi na priporočilo prijateljice, sem se napolnila v najcenejši del mesta, kjer se zbirajo popotniki iz vseh koncev sveta, ljudje vseh nacionalnosti in različni možnosti za preživetje... KHAOSAN ROAD, center popotnikov v Bangkoku je tudi mene preživel ta prvi večer.

BANGKOK je kaos, babilon, eno najbolj umazanih metropol sveta, meka prostitucije, prodajalcev drog, center kriminala in eno najbolj pokvarjenih mest

Azije. BANGKOK pa je tudi mesto 400 templjev, mesto zlata, orhidej, mesto krasnih palač, trgovski center in za turista pravi raj.

Nekatere mesta so enostavna in potrebuješ le kakšen dan, da dobiš osnovno predstavo — vtis in občutek za mesto, zopet druga so manj dostopna, konfuzna, vse ti gre težko od rok, imaš občutek da ima mesto več obrazov, več različnih pogledov in Bangkok spada v to drugo kategorijo, vsaj jaz sem ga doživljala tako.

Glavno mesto Tajske ali nekoč Siam ni navadno mesto in nikoli skozi zgodovino tudi ni bilo. Ne samo da se tukaj vtaplja moderno in staro, eksotično in konzervativno, ubranosti in kaos, zahod in vzhod, bogatstvo in revščina. V tem mestu ni znanega izreka: »Kje so dobri stari časi?« Tukaj se zdi, da je od vekomaj tako. Reka CHAO PHRAYA se še vedno leno vije skozi mesto in na reki ljudje še vedno živijo kot

pred 200 ali 300 leti. Življenje se ni dosti spremenilo in tukaj na reki je še težje in bolj kruto. Riževa polja, ki so samo streljaj od centra, obdelujejo kot pred leti. Tukaj so dobri stari časi.

Tudi center mesta daje takšen vtis, vladne palače in kitajski poslovneži, vojska ali civilisti, turisti in domačini, revni in bogati, Tajci so ostali zelo tradicionalni in življenje je od nekdanjega takšno.

Se pred 40 leti je Bangkok živel na obrobju, po 1950 letu doživi svoj prvi boom in začenja spreminjati videz. Danes najdaljša ulica v mestu SUKHUMVIT ROAD je bila 40 let nazaj riževa polje, danes so tukaj moderni nakupovalni centri, najdražji hoteli, kino dvorane in čisto na koncu je danes na tej ulici Jugoslovanska ambasada.

Mesto je prepleteno s kanali in mnogi mu pravijo Azijske Benetke. Ena najbolj prometnih ulic RAMA IV. je bila še do nedavnega kanal in po njej si se lahko vozil le s čolnom, danes pa se po njej pomika gmota pločevine. Danes živi v Bangkoku vsak 10 prebivalec Tajske, 90 % vseh avtomobilov v državi je registriranih v mestu, Bangkok je 40-krat večji, kot drugo največje Tajsko mesto CHIANG MAI, 80 % vseh študentov študira v Bangkoku. Bangkok je Tajska, ne samo da je glavno mesto države, ki meri 514.000 km² in ima 53 milijonov prebivalcev, Bangkok je center sveta za večino prebivalcev Tajske. Razdeljen je na 9 kvartov ali četrti. Odpravila sem se v najstarejši del mesta, kjer se je vse dejansko začelo, kjer so korenine Tajske in je še danes najzanimivejši del prestolnice — GRAND PALACE ali kot ga imenujejo The inner city, notranje mesto z VELIKO PALAČO. Danes je to del, ki velja kot muzej, tukaj so najbogatejši templji v državi, zlato, dragi kamni, skratka bogatstva je na pretek. To je mesto v mestu, ki se širi na površini 218.000 km² in je obdan z zidom 4 x 1900 m. VELIKA PALAČA je največja spomenik na Tajskem, vzbuja fantastične občutke in leži ob reki kra-

ljev CHAOPHRAYA. Palača je ogromna, in vsa obdana v zlatu. Zvoniki, glavni vhodi ali kapije, številni templji, figure levov in krasne stavbe se bleščijo v svojem sijaju.

Banquetne dvorane, hodniki, prekrasne sobane, kraljevi prostori so neverjetno lepi, povsem drugačni od našega okusa. Atmosfera tega specifičnega ambijenta vam daje občutek neminljivosti. Tukaj v teh prostorih se je kovala tajska zgodovina, tukaj so živeli tajske kralje, ki pa danes prihajajo sem samo 3-krat na leto, le toliko, da menjajo razkošne obleke »smaragdnu budi«. Tempelj WAT PHRA KEO je nacionalni ponos dežele in glavna atrakcija je SMARAGDNI BUDA, ki je simbol Tajcev. Zgodovina palače se tesno veže na zgodovino dežele, ki je stara več kot 1000 let in je edina država v jugovzhodni Aziji, ki ni nikoli postala ali bila kolonija evropskim osvajačcem ali osvajačcem z ostalega sveta. Tajska je znala ohraniti svojo neodvisnost skozi 1000 let in tako je tudi z Veliko

palačo, ki jo je zgradil prvi kralj bangkoka 1782 leta, ki je izhajal iz dinastije CHAKRI, zato se kraljeva rezidenca še danes imenuje Chakri Maha Prasad, turistom pa ni dovoljen vstop.

V sklopu palače najdete vse, kar je bilo kraljem nujno potrebno, kot so — prepovedan kvart, Borompiman hall dvorano in Amarin vinichai hall, — dvorano templj Wat phra keo, ki danes velja za največjo atrakcijo in ga je zgradil Rama I. 1782 leta in je imitacija templja iz AYUTHAYE — stare prestolnice Tajske. Osrednja zanimivost je BUDA, visok 75 cm in ves pokrit s smaragdi, diamanti in safirji. Povsem verjetno je, da je to najdražja skulptura na svetu, ki je bila narejena na severu Tajske — v zlatem trikotniku. Domačinom je simbol in turistom atrakcija, ki sedi na 11 m visokem oltarju, izgubljen ob kadilu, ki se vije okoli njega. Tisoče in tisoče ljudi prihaja in se poklanja Smaragdni budi, turisti pa občudujejo to gorro dragih kamnov.

(dalje)

Velika palača kraljev

WAT ARON TEMPELJ — najvišji tempelj na Tajskem

Vila Herberstein

Harmonija različnih okusov v kozarcu

Kolikokrat se vam je že zgodilo, da ste odšli v kakšen gostinski lokal in si zaželeli osvežiti s pijačo, ki bi pomenila izziv vašemu okusu? Nekaj takega, kar si ne morete privoščiti ravno v vsakem trenutku, ali kupiti že pripravljeno v trgovini. In kolikokrat se vam je že zgodilo, da ste bili razočarani, ker vašim željam niso znali ustreči?

To se vam le težko zgodi, če se odločite za obisk Vile Herberstein. Zato, da boste od tam odšli zadovoljni, bo (poleg dobre kuhinje in dobre postrežbe) poskrbel tudi barman Milan Kmetec. Kdo je ta sedemindvajsetletni fant, ki vam ga predstavljamo danes?

Milan je domačin, po končani natakarski šoli je dve leti delal kot natak, leta 1982 pa se je včlanil v društvo barmanov in pričel kot aktiven tekmovalac sodelovati na raznih državnih prvenstvih, gostinsko-turističnih zborih in mednarodnih tekmovanjih. Njegova posebnost so torej koktaili. V vseh teh letih je dosegel nekaj lepih uspehov, eden zadnjih večjih je bil na tekmovanju za 15. pokal Blede. V močni konkurenci z mednarodno udeležbo je predstavljal svojo »hišo« oziroma podjetje Gorenje — Družbeni standard, kjer mu zelo pomagajo, verjetno tudi na podlagi uspehov. Naj jih naštejemo še nekaj.

Barman Vile Herberstein Milan Kmetec med mešanjem koktaila

Na tekmovanju v Rogaški Slatini 1980 — srebrna medalja, na Bledu 1985 leta — Bronasta medalja, v Postojni 1987 leta — zlata medalja.

Kaj so sploh koktaili? Milan Kmetec pravi: »Ko govorimo o koktailih, govorimo o mešanih pijačah, vendar je to le ena od skupin mešanih pijač. Koktaili so sinonim za harmonijo različnih okusov, katerih skupni cilj je zadovoljiti gosta, ozi-

roma njegove potrebe ob vsakem času in ob vsakem razpoloženju. Te pijače so vedno bolj v modi, vendar znanja na tem področju primanjkuje. Pri sami postrežbi moramo gledati na več elementov; pravilni kozarci, pravilna dekoracija (ne le vizualna), pestrost barv. Seve-

da pa moram biti tudi del psihologa, da znam gosta preceniti in oceniti, kakšno pijačo želi v določenem trenutku. Pri mešanih pijačah nikoli ni cilj gosta na hitro opiti.« Idej barmanu Vile Herberstein nikoli ne zmanjka, ker pravi, da je mešanih pijač toliko, kot ljudi. Že samo pri koktailih ločijo barmani kar nekaj vrst. Od suhih, polsladkih in sladkih do tistih, ki so primerni pred večerjo (preddiner koktail), long drink koktailov in tistih, ki jih postrežejo po jedi (after diner drink). Milan Kmetec točno ve, katere sestavine mora zlit v svoj ročni mešalnik, da bo ustregel vašim skritim željam, s pijačo vzbudil tek, če jo bo ponudil pred jedjo in s pravilnim izborom lepo zaključil vašo večerjo. Pri tem poudarja, da morajo biti vse pijače, ki jih uporabi močno ohlajene, ker ni slabšega, kot topla mešana pijača. Recepture sestavlja po lastnih kreacijah, pri čemer novi koktaili velikokrat nastajajo na delovnem mestu, kjer

Pravilni kozarci in pravilna dekoracija sta pri postrežbi koktailov zelo pomembna

ima Milan za to najprimernejše pogoje — veliko pijač znanih proizvajalcev in zelo kritične sodelavce, ki nove koktaile tudi prvi ocenjujejo. Potem jim je treba dati še ime, ki jih išče v sami vsebini pijače, ali pa se odloči za verzijo v modnih trendih. Milan Kmetec je bil nekajkrat tudi na gostovanju v domovini mešanih pijač, Ameriki. Tudi ti obiski so se obogatili njegovo znanje.

Bi radi katero od njegovih mojstrov in poskusili tudi vi? Obiščite Cocktail club Vile Herberstein, ki je eden redkih v Sloveniji. Odprli so ga tudi z namenom, da poskrbijo za višji nivo kulture pitja. V katalogu vam ponujajo 10 koktailov, če pa svoje priljubljene pijače ne najdete v njem, zaupajte to strežnemu osebju, ki vam bo z veseljem ustreglo!

Cocktail club lahko obiščete vsak dan, razen nedelje in praznikov od 18. do 02. ure zjutraj. Člani cocktail kluba lahko s svojo kartico vanj pripeljejo tudi svoje prijatelje. Poletni čas je še posebej sezona koktailov, zato vam jih bodo v kratkem postregli tudi na lepo urejeni terasi pred Vilo Herberstein. Za otroke bodo pripravljali okusne frappeje, zato ne boste v zadregi, če se za obisk odloči cela družina.

Za konec pa še recept za koktail, ki vam ga priporoča barman Vile Herberstein, Milan Kmetec. Potrebujete: 2 cl Adria likerja, 1 cl gina, 2 cl vermoutha. K temu dolijte bitter lemon ali tonic water in dobro pretresite. Za dekoracijo uporabite slamico in polovico rezine pomaranče.

Mercator - Zgornjesavinjska kmetijska zadruga Mozirje p.o.

RESTAVRACIJA GAJ

vas vabi na nedeljska in praznična družinska kosila. Cena kosila na osebo znaša 400 SLT.

V mesecu maju in juniju bo vsako soboto ob lepem vremenu na vrtu restavracije plesna glasba.

Vljudno vabljeni na sprostitev ob Savinjskem gaju v Mozirju!

BISTRO ALF

Cesta talcev 3, Šoštanj

Vljudno vas vabimo vsak dan od 9. do 21. ure

NO PROBLEM! HA — HA — HA

G- ALF in gosp. ALFIKA

Trgovina z mešanim blagom
Koroška 8 c, Velenje
Tel.: 855-888

BUTIK KAJA

Mislinja 152

ŠIVANJE PO MERI
Tel: (0602) — 55-068

Gostišče Acman

Skorno 62 a, Šoštanj
Tel.: 881-393
Se priporočamo

LEXIS d.o.o.

Trgovsko in storitveno podjetje

TERAMED INTERNATIONAL novost na našem tržišču, proizvod avstrijskega podjetja.

Teramed je bio ležišče z naravno volno, ki deluje na principu elektro magnetne terapije nizkih frekvenc v nočnem času, ter ELMAG 75, ki deluje čez dan.

Nima stranskih učinkov. Je medicinsko preizkušen v svetu in doma.

Služi kot pomožno zdravilno sredstvo pri naslednjih diagnozah: — obolenje lokomotorne sistema, — revmatska obolenja, — razni glavoboli, — nespečnost, — nizek in visok pritisk, — ostale tegobe moderne načina življenja

Informacije: tel (063) 854-250
Del. čas: vsak dan od 8.—12. ure.

Slaščičarna Metka in naš čas nagrajujeta

Novih 12 potnikov na izlet v MINIMUNDUS

V mesecu aprilu smo v uredništvu med kupci v slaščičarni METKA izžrebali naslednje nagrajence:

1. SLAŠČIČARNA METKA
IRENA KOREN, Gaberke 283, Šoštanj
MILAN MEŽA, Podkraj 20 a, Velenje
MAJA SUŠEC, Kersnikova 15, Velenje
JURIJ TERGLAV, Koroška 22, Velenje
JOŽE ANŽEJ, Tomšičeva 52, Velenje
DRAGICA TIČ, Veljka Vlahoviča 44, Velenje

2. NAŠ ČAS
ANICA PEČNIK, Kraigherjeva 2, Velenje
ZDENKA RESNIK, Kardeljev trg 2, Velenje
MARJANA KAŠ, Konovska 38, Velenje
SLAVICA KOMAR, Šmartno ob Dreti 89, Šmartno ob Dreti
ANGELA VTIČ, Kidričeva 55 a, Velenje
JANČ VEBER, Levec 69, Petrovče

V slaščičarni METKA lahko kupite vse vrste peciva in naročite tudi torte za praznične dni.

Ob nakupu v slaščičarni METKA s spodnjim kuponom

NAGRADNI KUPON

Z avtobusom v Minimundus

Slaščičarna Metka
Kresnikova 13, Velenje

NAŠ ČAS

IME, PRIIMEK _____

NASLOV _____

30. maja na velenjskem gradu

Dan mladih in kulture

Mesec maj je bil od nekdaj sinonim za mladost, lahko rečemo, da zaradi znanih pomladanskih simptomov. Ne glede na leto se v tem mesecu vsi počutimo drugače, bolj sproščeno, bolj veselo. In nekoč smo na veliko praznovali 25. maj, dan mladosti. Štافتo mladosti smo pokopali, prav tako sprejem v vrste Mladinske organizacije. V Velenju se bo zato predzadnji dan tega meseca, v soboto 30. maja, zgodil velik, celodnevni žur, ki so ga organizatorji poimenovali »Dan mladih in kulture«.

Dan bo namenjen vsem, ki si želijo spoznati delček ustvarjalnosti sedanje mlade generacije, predvsem pa mladim samim. Šaleški študentski klub, ki se trenutno še dogovarja z ljubljanskim ŠOU-om za pomoč pri finančni plati izvedbe, kot najbolj aktivni posamezniki pa Siniša Hranjec, Marjan Kukovec in Brane Medved, so tisti, ki so si ta dan zamislili takole:

Prireditve se bodo na velenjskem gradu pričele odvijati ob 9. uri dopoldne. Na prizorišču bodo razprostrli velika platna, na katerih bodo lahko v raznih tehnikah ustvarjali vsi, ki bodo to želeli. Za materiale bo poskrbel organizator, vse pa bo potekalo v sodelovanju s šaleškimi likovniki. V tem času si bo že mogoče ogledati alternativno razstavo, ki jo bodo pripravili po grajskih hodnikih, videti pa bo mogoče pisano paleto izdelkov mladih umetnikov. Vzpredno bo vse dopoldne potekal tudi **Boljši sejem** (prinesite torej, kar vam je doma odveč!) Ob 10. uri se nekaj za najmlajše — **Lutkovna igrice gostujoče skupine**, takoj za njo se gledališka igrice za otroke **Maček Muri** (v režiji Ane Kočar in izvedbi domačih gledališčnikov). Po tem bo svoj 3 urni program pričel **KUD Nova gledališka formacija** (prikazali bodo kratek zgodovinski oris Slovenije v letih med 1941 do 1992, vse to skozi igre, recital, s koreografijo...). Nekje na gradu bodo organizatorji našli tudi prostor za **prikaz diapozitivov**. Vse ostale dopoldanske predstave pa se bodo odvijale v prostorih grajskega atrija.

Ob 14.00 se bo na plesišču izven grajskega obzidja pričel **Rock koncert 6 bolj ali manj znanih skupin**. Za vse, ki ne veste, kje

je to plesišče, naj osvežim spomin na nekdanja praznovanja rudarskega praznika na gradu — točno tam! Nkje do 20.00 se nam bodo predstavili **LOOP** (Slov. Gradec), **RES NULLIUS** (Velenje), **KAPELA LA CHATELIERE** (Ljubljana), **IT'S NOT FOR SALE** (Laško), **NON FINIRE MAI** (Zalec) in **HOWITZER** (Kranj).

In ko bo nad velenjski grad padel prvi mrak, se bo pričel kantavtorski večer, kjer se nam bodo predstavili **ILEX**, **RIHARD KOTAR**, **ADIS MOLAR**, **LETEČA POTEPUHA** in **ŠUKARJI** (slednji s izvorno cigansko glasbo). Možno je še kakšno presenečenje, saj še ni jasno, koliko bodo znašale finance za prireditve, od njih pa so odvisna tudi zvoneča imena tega večera.

Če bo vreme in vse ostalo takšno, kot si vsi želimo, bo prireditve trajala od zgodnjih jutranjih ur, pri čemer organizatorji mislijo na čas, ko se prične daniti. Vstopnin ne bo prav nikjer, vse, kar bo osvežilo grlo, pa bo po zmernih cenah. Organizatorji se še vedno trudijo pridobiti kakšnega sponzorja, ki bi bil pripravljen finančno pomagati pri izvedbi tega dneva (in noči). Nekaj posluha so že pokazali, glede na precejšnje stroške še vedno premalo. Glede na to, da bodo prireditve močno reklamirali po vsej Sloveniji, da bo stvar verjetno pritegnila veliko mladih, ki jim takšnih prireditev manjka, se tu ne bi smelo ustaviti. Računajo tudi na pomoč Skupščine občine Velenje...

B. Špegel

Uspešna sezona mešanega pevskega zbora Svoboda Šoštanj

Dobri v Mariboru, navdušili na Nizozemskem

Zborovsko petje je v naši občini zelo priljubljeno, kar dokazuje med drugim tudi veliko število zborov, ki sodelujejo na rednih občinskih revijah pevskih zborov v Velenju. V kategoriji odraslih mešanih pevskih zborov je že dolga leta najuspešnejši Mešani pevski zbor SVOBODA Šoštanj pod vodstvom Anke Verdnik Jazbec. Zbor je nosilec mnogih priznanj, veliko je nastopal predvsem v bližnji okolici, pa tudi drugod po Sloveniji, nekajkrat pa tudi v tujini. Na tekmovanju pevskih zborov v Mariboru »NAŠA PESEM« je doslej sodeloval že šestkrat ter se vsakokrat vrnil z medaljo, štirikrat z bronasto, enkrat s srebrno in enkrat z zlato.

Na letošnjem tekmovanju pevskih zborov v začetku meseca aprila v Mariboru sta našo občino zastopala dva zbora, in sicer Mešani pevski zbor SVOBODA Šoštanj in Mešani pevski zbor GORENJE Velenje. Letošnje tekmovanje je bilo prvič mednarodno, kar je seveda pomenilo veliko ostrije kriterije, kot do sedaj. V prvem delu tekmovanja so nastopali samo zbori iz Slovenije in je tako predstavljal nekakšno državno prvenstvo. V kategoriji mešanih pevskih zborov so se v nadaljnje mednarodno tekmovanje uvrstili samo štirje zbori, in sicer Slovenski madrigalisti ter Avgust Foerster iz Ljubljane, zbor celjskega pevskega društva ter Svoboda iz Šoštanja. Že to dokazuje vso ostrino kriterijev na tekmovanju. Veliko mest z ogromnim zaledjem pevcev sploh ni imelo predstavnika v mednarodnem tekmovanju, tako da smo z uspehom SVOBODE Šoštanj zelo zadovoljni. V času od

23. aprila do 29. aprila je Mešani pevski zbor SVOBODA Šoštanj zastopal Velenje na koncertu pevskih zborov partnerskih mest v SCHIEDAMU na Nizozemskem. Schiedam je sosednje mesto Roterdama, pravzaprav je zdaj že del Roterdama, tako blizu sta. Ima približno 75000 prebivalcev, najbolj pa je poznan po industriji alkoholnih pijač. Tu deluje tudi Kraljevski moški pevski zbor ORPHEUS, ki letos praznuje že 125. letnico delovanja Eden od vrhuncev praznovanja je bil tudi koncert zborov partnerskih mest, na katerem je poleg ORPHEUSA in SVOBODE nastopal še ženski pevski zbor iz mesta NEATH v Wales-u (Velika Britanija). Koncert je bil v novi moderni cerkvi »DE ARK«, ki po svojem izgledu, pa tudi zelo dobri akustičnosti bolj spominja na koncertno dvorano kot na cerkev. Zanimivo je bilo, da se zbori med sabo sploh niso poznali, glede na visoki jubilej domačega zbora in celo naziv »kraljevski« pa je bilo pričakovati visoko kvaliteto zborovskega petja. Vsaj med šoštanjčani so bila pričakovanja pred koncertom precej tesnobna.

No, prvi del koncerta je že postal stvar na svoja mesta. Namenjen je bil predvsem poznavalcem, saj so vsi trije zbori nastopili z zahtevnejšimi pesmimi iz svojega repertoarja. Svoboda Šoštanj se je predstavila tudi z dvema motetoma Jakoba Gillusa in že aplavz iz dvorane je pokazal, da poslušalci znajo ceniti lepo zapeto pesem. To so potrdile tudi izjave domačinov v pavzi pred drugim delom koncerta. Organizator koncertov v »DE ARK« je izjavil, da tako dobrega zborovskega petja ta dvorana še ni slišala, dirigent domačega zbora pa je omenil, da sta to dva

povsem različna nivoja petja. Predvsem mu ni šlo v glavo, da so vsi pevci SVOBODE le ljubiteljski pevci, velika večina brez glasbene izobrazbe, veliko tudi zelo mladih. Morda je bilo med izjavami tudi malo vljudnosti, vse pa najbrž ne.

V drugem delu sta nastopala le zbor iz Neatha in Šoštanja. Svoboda je tokrat predstavila slovenske ljudske pesmi. Za popestritev se je med odmorom nekaj pevcev in pevk preoblekle v narodne noše in so že s svojim defilejem po dvorani poželi buren aplavz. Nastop sam pa je dvignil poslušalce na noge. Pevci so peli brez obremenitve, imenitno sestavljen program pa je opravil še ostalo. Vsaki nežni, melodiozni slovenski pesmi je sledila razposajena, ritmična in udarna, z odra so se slišali vriski, tako da ni bilo presenetljivo navdušenje poslušalcev. Morda so prvič slišali za Slovenijo, toda zapomnili si jo bodo za vedno. Vzdušje je bilo res izredno, nadaljevalo pa se je takoj po koncertu v predvorju dvorane. Verjetno se še ni zgodilo in se najbrž ne bo kmalu v tej dvorani, da bi obiskovalci plesali polko in valček ob zvokih slovenske harmonike z nastopajočimi pevkami in pevci.

Nizozemcem gre vsa pohvala kot odličnim gostiteljem. Svojim gostom so v kratkem času poizkušali pokazati kar se da veliko svoje male lepe države. Tako so jih popeljali z ladjo po pristanišču Roterdam, v Sheveningen na obalo Severnega morja, poznani MADURODAM (Nizozemska v miniaturi) v Haagu, najvišji mlin na veter na svetu, v zgodovinsko jedro Schiedama. Med potjo na Nizozemsko pa so si pevci Svobode ogledali še katedralo v Kölnu, ob povratku domov pa čudovito dolino Rena, dolino gradov od Koblenza do Mainza ter staro univerzitetno mesto Heidelberg. Pevke in pevci Svobode so poleg častnega zastopanja Slovenije tako spoznali tudi nekaj novih krajev in ljudi. To pa je pravzaprav tudi vse, kar si želijo. Peti in spoznavati nove prijatelje.

tu in tam

Velenje

Srečanje mladih pesnikov in pisateljev

Jutri (v petek) se bodo v avli doma kulture v Velenju srečali pesniki in pisatelji začetniki celjske regije in iz Zasavja. Zanj se je trenutno prijavilo okrog 17 mladih literatov.

Ob tej priložnosti bo organizator-literarno društvo Hotenja pri Zvezi kulturnih organizacij Velenje — pripravil okroglo mizo, za katero bodo spreговорili o poslanih tekstih, izmenjali izkušnje ter se dogovorili o svojem nadaljnjem delu.

Srečanje bodo začeli ob 17. uri.

Velenje

Dva literarna večera

V knjižnici Velenje bosta prihodnji tork in v sredo dva zanimiva literarna večera.

Na prvem (v torek, 12. maja) se bodo predstavili mladi kulturni ustvarjalci z osnovnih šol velenjske občine, dan kasneje pa še mladi pesniki in pisatelji Centra srednjih šol Velenje. Prireditvi pripravljajo člani odbora za sodelovanje s šolami pri Zvezi kulturnih organizacij občine Velenje, začeli pa ju bodo ob 19. uri.

Konovo

Kulturni petki

Kulturni petki na Konovem so stekli. Predstavili so se konovski tamburaši s svojo kaseto. Doživeli smo lepo afirmacijo tamburaške glasbe in priredb različnih vrst. Pri izdaji prve tovrstne kasete se tamburaši s Konovega zahvaljujejo Glasbeni šoli Velenje, ERI Velenje, Rudniku lignita Velenje in Kulturnemu centru Ivan Napotnik Velenje.

V petek, 8. maja, se bodo ob 19. uri prestavili pevke in pevci Mešanega pevskega zbora Konovo z repertoarjem, ki ga pripravljajo za letošnjo sezono in različne pevske revije. Vabljeni vsi ljubitelji slovenske zborovske pesmi!

D. M.

IZ MUZEJA VELENJE

Zgodilo se je ...

7. MAJA

LETA 1954

Kako je reagirala mestna občina Velenje na članek o počasnem delu delavcev Slikopleska, ki smo ga povzeli iz Savinjskega vestnika v eni naših prejšnjih števil, še vedno ne vemo, vemo pa kako je na ta članek reagiralo podjetje Slikoplesk. Za ta odgovor je ponovno poskrbel Savinjski vestnik v članku z naslovom »Kdo bo plačal?«:

»V Savinjskem vestniku št. 16 od 23. aprila je bil priobčen članek »Iz Velenja — Kdo bo plačal?«. Na omenjeni članek pripominjamo, da je »Slikoplesk« v Velenju poleg beljenja in slikanja krajevne gostilne »Pri Zofki« prepleskal tudi vse prostore in da je bilo delo kvalitetno izvršeno, kar ni bilo omenjeno v zgoraj omenjenem članku. Delo pa bi bilo lahko izvršeno prej kot v 14 dneh, saj so to izjavili očitvidci, ki so bili v tem času v gostilni navzoči. Pri tem pa ne pade krivda na podjetje »Slikoplesk«, pač pa na povzročitelje počasnega dela. Toliko v popravek in pojasnilo prizadevam.«

Če se je na ta članek odzvala tudi mestna občina Velenje še ne vemo, če se je, pa bomo tudi ta odgovor objavili v eni prihodnjih števil.

LETA 1957

V mariborskem Večeru je bil objavljen članek z naslovom »Odkritje spominske plošče na Paškem Kozjaku«:

»Krajevni odbor Zveze borcev v Doliču pripravlja odkritje grobišča in spominske plošče na Paškem Kozjaku. Tu so padli borci štirinajste, sedemnajste in enainpetdesete divizije ob februarški ofenzivi in zaključnih operacijah za osvoboditev naše domovine. Z množičnimi pohodi iz vse Slovenije bodo ob odkritju počastili spomin padlih partizanov.«

Grobišče pri Ramsaku na Paškem Kozjaku je še vedno lepo urejeno, žal pa je tam v zadnjih letih vse manj obiskovalcev, ki bi počastili spomin padlih partizanov.

LETA 1961

O prostovoljnem delu v Šaleški dolini smo v naši rubriki objavili že precej člankov in tudi tokrat smo v mariborskem Večeru našli članek z naslovom »Velenjski prostovoljci opravili že nad 20.000 ur«:

»Pri urejanju parka so velenjski prostovoljci opravili do 1. maja že nad 20 tisoč ur prostovoljnega dela. Sedaj bo začela urejati igrišče pri osnovni šoli Miha Pintar — Toleda tudi šolska mladina. Ker je delo potrebno in koristno je prav, da ga bo opravila mladina sama, saj ga bo tudi sama vsak dan uporabljala.«

DAMIJAN KLJAJČ

Birma — mnogokrat zadnja stopnica v hoji za Kristusom

»Janez je govoril vsem: Jaz vas krščujem z vodo, pride pa močnejši od mene... on vas bo krstil s Svetim Duhom in z ognjem. Velnico ima v roki, da bo očistil svoje gumno in spravil pšenico v svojo žitnico, pleve pa bo sežgal v neugasljivem ognju« (Lk 3, 16—17).

Preden se je Jezus poslovil od učencev jim je obljubil: »Prejeli boste moč Svetega Duha, ki pride v vas in mi boste pričali do kraja sveta. Sveti Duh vas bo naredil močne in modre.«

Birma je zakrament, s katerim se nadaljuje uvajanje v krščanstvo, ki se je začelo že pri krstu. Je zakrament krščanskega zorenja in rasti. Za tako zorenje pa si moramo kristjani prizadevati vse življenje. Birmanska milost nam pri tem pomaga. Darovi Svetega Duha (dar modrosti, umnosti, sveta, moči, vednosti, pobožnosti in strahu božjega) nam pomaga-

jo v hoji za Kristusom. A žal je birma mnogokrat konec duhovne rasti. Birma naj bi kristjana globlje vključila tudi v skupnost. Smisel birmanske pastorele torej ni le v poučevanju in znanju.

Birmanci so v letih, ko bi jih lahko primerjali z glino v katero vtisne okolje, vzgoja in lastno prizadevanje pečat za vse življenje. Zato potrebujejo bližino svojih sovrstnikov, staršev, učiteljev in katehetov.

Veliko župnij se je odločilo, da bo poleg rednega verouka povezovala birmance tudi v manjše skupine, ki jih vodimo mladi

(animatorji). To niso skupine samo prijateljev in sošolcev, lahko bi rekli, to je mala skupnost Cerkev ali Cerkev v malem. To je skupnost enakih, ki se med seboj bogatimo. Izmenjujemo si in poglobljamo doseganje versko znanje in izkušnje v medsebojnem pogovoru. V skupini poslušajo drug drugega, da bi spoznali misli, želje in potrebe bližnjega. Tako drug ob drugem zorimo. V skupini se pripravljamo tudi na sodelovanje pri bogoslužju, da ga olepšamo in s tem poglobimo doživljanje vseh, ki se ga udeležujejo. Ob praznikih obiskujemo ostarele in bolne župljane. Po svojih močeh jim skušamo pomagati in jih razveseliti.

Vrzel priprave na birmo se kaže tudi v pomanjkanju sodelovanja staršev, bčtrov in župnijske skupnosti kot celote. Najbolj pa

zanemarjamo delo po birmi. Veliko mladih se po birmi prične oddaljevati od vere, ki bi jim lahko bila v preizkušnjah v življenju velikokrat močna opora. Ne smemo dopustiti, da bodo po birmi prepuščeni sami sebi. V župnijski skupnosti morajo najti ugodno okolje, ki jih sprejema, vključuje in jim daje konkretne možnosti za sodelovanje pri raznih dejavnostih. Začetni neuspehi nas ne smejo odvrtiti od želje po bolj živem župnijskem občestvu. Ko bodo začutili, da so pomemben člen v župnijski skupnosti, se bo njihov odnos spremenil. Čeprav včasih težko razumemo njihovo razposajenost in probleme, ne iščimo trske v njihovih očeh, če ne opazimo bruna v svojem lastnem očesu. Spremljajmo njihove korake negotovosti in jih usmerjajmo k Luči.

»Jezus je klical: Če je kdo žejen, naj pride k meni in naj pije. Kdor vame veruje, bodo tekli, kakor pravi pismo, iz njegovega osrčja potoki žive vode. To pa je rekel o Duhu, ki so ga poslej prejeli tisti, ki vanj verujejo« (Jn 7, 37—39).

Zorica Blagotinšek

Živimo s tistimi, ki ne morejo živeti drugje

BEG ZA GOLO ŽIVLJENJE

Se takle čas lani se nam je zdelo nemogoče, bilo je nekaj, kar se dogaja daleč od nas. Ob prepričanju, da se kaj takega pri nas ne more zgoditi, smo pozabljali, da živimo na Balkanu, na sodu smodnika, kjer za nore generale in mračne politike ne veljajo ne takšne, ne drugačne zakonitosti, kjer obljube ostajajo mrtve črke na papirju. Samo drugod?

Ne. Tu, pred našimi očmi se z bliskovito naglico odvijajo strah, skrb vzbujajoči dogodki. Zaskrbljeni, obupani, objokani in besni obrazi, porušeni domovi, trupla nedolžnih, cule čez rame, v vsaki roki pa čvrst stisk drobne otroške ročice je tragična cena dogajanja, ki jo že nerazumno početje plačujejo milijone nedolžnih ljudi. Beže pred tistimi, ki so jih še do včeraj imeli za brate, z njimi leta in leta delili dobro ter zlo. Bežijo, da si v tem krvavem brezumju rešijo golo življenje. Bolj ko se stopnjuje nasilje, vse več ljudi se — razumljivo — polasča strah za življenje. Bombardiranja, alarmi pred nevarnostjo zračnih napadov in grozodejstva na slovensko stran so z vsi

silo, že drugič v kratkem času, naplavili nov, še bolj ubog in prestrašen begunski val. Tokrat iz mest, vasi Bosne in Hercegovine.

In tako živimo s tistimi, ki ne morejo živeti drugje. Že več kot 1800 jih je našlo začasno streho nad glavo pri sorodnikih, prijateljih, znancih in v treh prehodnih republiških zbirnih centrih samo v velenjski občini. Ob nesreči drugih ostati ljudje ni enostavno, pa vendarle nam človekoljubja ne manjka.

NI NE SMEHA, NE OLAJŠANJA PO DOLGI MUČNI POTI NA SEVER

Pretrsljivi, tragični, obtožujoči so obrazi 75-beguncev predvsem iz občin Novi Travnik ter Mostar, ki so našli streho nad glavo, toplo zavetje v prehodnem republiškem zbirnem centru v Kajuhovem domu v Šoštanjju. Molčeči so, nemirni, njihovi obrazi zastrti v tla. Razmišljajo, tuhtajo o tem, kako so čez noč morali pobrati kar je bilo pri roki, zavezati svoje borno premoženje v culo, pograbiti otroke, se natlačiti na kamion, pa brž na pot v ne-

Smeh, ki se je za kratek čas (ob našem obisku) prikradel na lički Iva in Daliborja, sta kaj kmalu zamenjala strah in obtoževanje: vrag, pa takšno otroštvo, za katerega nista nič kriva, nič dolžna

znano — iskat dobre ljudi, ki bi jih bili voljni sprejeti in jim lajšati bolečine v njihovi nesreči. Prazni pogledi skrivajo hvaležnost, solze pričajo o strahu za tiste, ki so ostali doma, vmes je upanje, da se bodo kmalu vrnil domov. «Je moč razumeti vse to noro početje? Komu smo kaj žalega storili? Zakaj smo Srbom prav muslimani trn v peti? S čim smo si zaslužili vse to? Vprašanjem ni konca ne kraja, odgovoru nanje so zaviti v bolečino, ki žge, ki marsikatero noč ne da spati, ki obtožuje do nedavnega še brate, prijatelje, dobre sosede, bratitelje meja nekdanje Jugoslavije. Za njihovo oborožitev so jim »zdevali« kar nekaj denarja zato, da sedaj nanje streljajo, jih odganjajo z domov. Žalostno »človek vsemu temu preprosto ne more verjeti,« s solzami v očeh, z jezo in obupom pripoveduje Ljubica Parlov, ki je pribežala k nam s svojimi štirimi otroci: Josipo, Daliborjem, Ivanko, Blaženko. Mož in dva sinova (osmošolec in dijak srednje šole) so ostali v Bosni, da branijo pred zvermi s svojim življenjem dom, ognjišče, svobodo. »Jočem in jočem, čeprav vem, da mi to ne pomaga. Toda, bolečine v sebi ne morem utišati. Jih bom našla še žive, zdrave? Bog daj, da bi jih, da bi se čimprej vrnila tja, od koder sem morala. Skromen je naš dom, a zlata vreden.»

»Tu nam ničesar ne manjka. Ljudje so nas toplo sprejeli, pomagajo nam, kolikor pač lahko. Imamo streho nad glavo, hrano, ni nam treba nikamor bežati, nad našimi glavami ni granat, avionov, a vendar. Strah pa se je naselil v našo notranjost, v naša srca za tiste, ki smo jih pustili doma. Nič manjši ni ob razmišljanjih o našem življenju v prihodnje. Tu nam res nič ne manjka, domov in spet domov pa si želim

vsaj tako kot miru, kot lačen kosček kruha,« nadaljuje tam, kjer je končala Ljubica Ruža Gavrič. Njeni sinovi Nikola, Robert, Dalibor, njena mama in sestra so ubežali norosti, da bi si ohranili vsaj golo življenje. Potovali so ponoči, s kamionom kot svinje natlačeni drug do drugega. Najprej tako do Splita, od tam z ladjo do Reke, nato do Bregane in z avtobusom v Velenje oziroma Šoštanj.

ZDRAVILO ZA BOLEČINO, STRAH JE ENO SAMO — MIR

Takšnih in podobnih, še hušjih življenjskih izpovedi bi lahko napisali še in še, pa naj bi jih slišali iz ust »domačice«, delavke, medicinske sestre, zdravnice. Vsem je skupna bolečina, stiska, želja, da bi se lahko še nocoj vrnile na domove, pa čeprav porušene, opustošene. Naj bo skrb aktivistov rdečega križa občine Velenje, velenjskega Karitasa, vseh občanov še tako velika, jim njihove Bosne, kjer jih čaka neobdelana zemlja, živina v hlevih, predvsem pa njihovi najdražji, ne morejo nadomestiti. To je bol beguncev, človeška, usodnostna pa ima čisto drugačne, predvsem globlje razsežnosti. Ko je vsak trpek spomin zgodba zase, ko ima vsak toliko žalostnih spominov, ko je toliko zgodb zavoljo ene same resničnosti — vojne imenovana, človek ob vsem tem razmišlja: le preklemano srečo smo imeli Slovenci, da nismo danes vsak s svojo culo in s svojimi navadami kje drugje. Hkrati pa se sprašuje: bo tudi zanje kmalu posijalo svobodno sonce, ki bo zacelilo rane, da bo namesto otožnih in obtožujočih oči spet videti smeh na njihovih obrazih?

T. Podgoršek

Z V E R I G E

Podpredsednik kontra minister

Ne samo po naravi, tudi v resnici sem pes. Ne velik, ne majhen, zelo različnih prednikov. Skratka nikakršen, vesoljni križanec, pravi bastard. Samo Špelini dobroti se moram zahvaliti, da imam topel dom pri Novakovih, ki me imajo celo radi. Edina spoštovanja vredna stvar na meni je ime. V posmeh moji nikakrnosti in strahopetnosti mi pravijo Killer (Ubijalec).

»Tako mrcina,« me je zadnjič nagovoril moj ljubi gospodar Pavel, »menda bom odslej moral nositi v žepu plastično vrečko, če bom šel s tabo na sprehod v mesto. Da bom za tabo pobiral dreke! Figo pa takšna ekologija. Elektrarna nas zasipa z žveplom in pepelom, rudnik je potopil že pol doline — jaz naj bom pa kaznovan, če boš ti počepal po mestnih zelenicah!«

Vidno vznemirjen si je Pavel zavezal nežno zeleno kravato in za sabo zaloputnil hišna vrata. Skoraj enajst zvečer je že bila ura, ko se je vrnil. V hiši so seveda vsi spali, jaz sem si privoščil gospodarske fotelje. Začuda me ni spodil, ampak je stopil k telefonu.

»Zdravo, Tone, Pavel tukaj. Kako to, da te ni bilo? ...

A... A, da si pozabil... No ja, proslava Dneva upora je bila kar. Klasično. Malo spravnega govora, pa pevski zbor. Je pa gledalo bolj kot občni zbor Društva upokojencev. Dvorana je bila sicer polna, a v glavnem veterani, nekaj predstavnikov oblasti, pa nekaj sorodnikov nastopajočih...

...A, kako je bilo na Okrogli mizi o ekologiji? Brez veze. Glede na to, kako sta se Gošnik in Avberšek že prerekala po časopisih, sem pričakoval, da se bosta tokrat zgrizla, pa nič od tega. Že začetek je bil takšen kot programsko volilna konferenca pokojne SZDL. Povezovalka je pokazala, da pozna temo, skorajda je imenovala komisijo za sklepe, poem pa le predala besedo direktorju Rudnika. Avberšek je v pol ure povedal vse za nazaj in za naprej, zato je bilo prav odlašujoče, ko je podpredsednik skupščine neodvisne, samostojne in suverene republike in podpredsednik Zelenih taiste neodvisne, samostojne in suverene republike Gošnik izjavil, da se ni na okroglo mizo nič pripravil, in bo zato za uvod čisto, čisto kratak. In je takoj nato dokazal, da je vzorni učenec pokojnega Kardelja, ki je nekoč ljudem zatežil z dolgim govorom in se potem opravičil, češ, da ni imel časa pripraviti kratkega. Tako je Gošnikov

uvod trajal še dlje kot Avberškov...

... Saj sem že skoraj hotel oditi, ko pa smo zvedeli že praktično vse. Ampak me je, tako kot verjetno večino, zadržala želja, da slišim vsaj malo polemike, vsaj kanček prepira. Pa nič. Povezovalka je velikodušno prepusila besedo obiskovalcem, in nekateri so priložnost temeljito izkoristili za svoje dolge uvode. Gospoda Avberšek in Gošnik sta odgovarjala skrajno sozvočno, tako zelo so bili njuni pogledi na onesnaževanje okolja skladni, ko da že iz otroških let z roko v roki delata za isto stvar. Kot da nikoli nista bila v nobeni stvari nasprotna. Stavil bi šel, da je Avberšek ilegalni član Zelenih in Gošnik prikriti član Upravnega odbora Rudnika...

... Edino okoli ekološke raziskovalne skupine sta se malo razšla. Avberšek je noče v Rudniku, ker mu jo Gošnik očital, Gošnik pa je noče kot javni zavod, ker naj bi jo plačeval Rudnik. Tu se je vmešala še mlajša gospa raziskovalka, ostro povedala svoje — in takoj zatem šla domov kuhat. Tudi drugi bi najraje šli, pa smo bili olikani. Nekdo je celo zatežil, da bi morali sprejeti sklepe. Kaj bi ti sklepi zalegli konec leta, ko bo treba zmanjšati žvepleni oblač iz Šoštanjja? Nič! Oba zagreta ekologa bosta našla kup izgovorov, da sankcij ne bo. Pazi: eden je podpredsednik skupščine, drugi bo minister za energetiko. Menda ja ne bosta za... Slovenije zaradi ozkih lokalnih interesov zaplonkanih Velenjčanov, ki ne razumejo širšega družbenega interesa...

... Seveda, saj elektriko moramo imeti, pa pol rudarje ne moremo kar vreči na cesto. To dobro vesta tako Avberšek kot Gošnik, zato sploh ne vem kaj sta igrala nocoj. Politika pač. In pri vsej nocoj izkazani ljubezni in strpnosti mi nekako ni jasno, zakaj menda Zeleni Slovenije nasprotujejo, da bi bil Avberšek minister za energetiko... no, lahko noč!

To rekši, me je Pavel spodil s fotelja in prižgal TV. Po vsem tem kar sem slišal sem sploh ne čudi več, zakaj bo Pavel moral s sabo nositi vrečko za moje drečke. Stvar je enostavna: Veliki problemi niso rešljivi, zato se moramo lotiti reševanja malih, da ljudje ne bodo pozabili, da nekatero stranke nenehno mislijo na čisto okolje (in volilne pike). Pa čeprav v celem svojem življenju ne bom okolja onesnažil toliko kot deset samokolnic premoga.

vaš Killer

Kaj pomeni družini čez noč povezati culo na ramo, oditi s sedemmesečno Danielo v naročju ter njenim bratcem v drugi roki na pot, v neznano presneto dobro ve njuna mlada mamica, ki skupaj z vsemi drugimi begunci ne ve, kaj je storila žalega nekdanj svojim sosedom, prijateljem, znancem

Begunci tudi na Golteh

Tako kot v mnoge druge slovenske občine, so se tudi v moziško zatekli begunci iz BiH.

Pred dnevi so odprli zanje zbirni prehodni republiški center na Golteh, kamor so nastanili 94 oseb. Med njimi je največ otrok in žensk. Večina izmed njih je prišla iz Sarajeva, Bjelovarja, Dobojja... Ker so ti ljudje iz nižjih socialnih slojev, so v Slovenijo prišli slabo oblečeni. Ob-

činska organizacija RK je zato takoj organizirala pomoč predvsem v obleki. V akcijo pomoči so se po svojih močeh vključili tudi krajanje Moziarja in širše okolice.

Posebnih težav zaenkrat ni, manjše pa sprotne rešujejo. Kot zanimivost naj povejmo, da so težave nastale le pri prevozu beguncev z nihalko. Za prenekaterega begunca je bila to prva vožnja z njo. Pa to niti ni toliko po-

membno. Glavni razlog bojazni pred to vožnjo je bila nepravilna informiranost beguncev iz krajev, iz katerih so prišli. Pravijo, da so bili o slovenskem narodu napačno »poučeni«. Trdno so bili prepričani, da jih v Sloveniji čaka smrt (!?). Slednje lahko nazorno prikažemo s prošnjo ene izmed žena: »Če ze moram umreti, potem me vsaj pošljite nazaj v Bosno, da umrem doma.«

M. Mija Pečnik

PLANINCI, REKREATIVCI, LJUBITELJI NARAVE, DRUŽINE, POSAMEZNIKI in SKUPINE — POZOR!

Kadar sonce znova razlije toploto po dolini, kadar zapoje v grmu kos in zazelene po pobočjih Kozlja med temnimi smrekami svetle bukve, veš »Pomlad je spet!« Napočil je čas, ko lahko zopet nekaj storimo za svoje zdravje.

Planinsko društvo Velenje vabi v nedeljo, 10. maja na množični pohod po Šaleški planinski poti od Šaleka do Paškega Kozjaka. TRIM POHOD ŠALEK PAŠKI KOZJAK bo že 17. po vrsti.

Na pohodu bodo udeleženci uživali v pomladni idili, prijetni hoji in lepih razgledih. V domu na Paškem Kozjaku bo dovolj hrane in pijače po zmernih cenah.

Oskrbnika doma na Paškem Kozjaku bosta nudila vsem pohodnikom ob prihodu na cilj brezplačen topel napitek. Na startu v Šaleku, pri gasilskem domu, bodo udeleženci lahko kupili vodnik — dnevnik po Šaleški planinski poti. Tam bo vsak prejel tudi kontrolni kartonček.

Na poti bodo štiri kontrolne točke. Na cilju pohoda, pri domu na Paškem Kozjaku pa bodo organizatorji pripravili veseli zaključek z družabnimi igrami.

Start pohoda ob 8. do 10. ure v Šaleku. Želimo prijetno hojo.

PD VELENJE

Gasilsko društvo Bevče — 40 let

Zgled tesnega sodelovanja vseh in vsakogar

Čeprav življenje v Bevčah na zunaj poteka po dokaj ustaljenih tirnicah naše vsakdanjosti, pa pogled v zakulisje vendarle razkriva pestrejšo dogajanje. Vzrok zanj je jubilej 40 let obstoja tamkajšnjega gasilskega društva.

Jubilej je treba obeležiti tako kot se pač spodobi in priprave nanj potekajo vestno že dalj časa ne samo v vrstah bevških gasilcev in gasilk, ampak kar v celem kraju. Ni namreč hiše, pri kateri ne bi bil vsaj eden družinski član gasilec. Sklepo dejanje pripravljajo za 14. junij, ob tej priložnosti pa bodo poleg proslave pripravili še meddruštveno tekmovanje (4. po vrsti) v spomin na prvega poveljnika društva Ivana Grudnika.

Najbrž ni zgolj slučajno, da se na dogodek pripravlja cela vas samo zaradi prej omenjenega razloga. Gasilsko društvo je namreč v Bevčah edino društvo, v katerem se dogaja vse, kar se pač v takšnem kraju lahko. Tako se gredo kulturnike, pa turistične delavce, združujemo stare in mlade, da posebej ne omenjam zglednega sodelovanja z vodstvom krajevine skupnosti ter uspešnega opravljanja svojega poslanstva, pravi

predsednica enega od najmlajših gasilskih društev v občini Velenje Anica Škrlin. Dobra opremljenost, redno opravljanje požarnovarstvenih pregledov, vključitev v

Anica Škrlin

akcijo gasilski aparat v vsako gospodinjstvo so pripomogli, da vse do letošnjega aprila bevški gasilci na svojem požarnovarstvenem območju niso zabeležili nekaj let nobene požara.

Pa še po nečem so znani vrli gasilci, še bolj gasilke Bevč. Po uspešnih nastopih njihovih desetih na raznih tekmovanjih. Od 113 članov

v vseh kategorijah razen pionirski (vzgoji podmladka nameravajo nameniti več skrbi prihodnje leto) je zlasti uspešna ženska desetina, ki bo letos nastopila celo na državnem tekmovanju. Gasilkam in gasilcem Bevč zagnanosti, volje ne manjka.

Z njimi so doslej uspešno rešili še takšne peripetije in ovire. Anica Škrlin je pripravljena, da bo tudi v prihodnje tako, saj je zgledno sodelovanje vseh in vsakogar v kraju dovolj tehten porok za takšen optimizem.

Pri Mornu kuhajo šnops

Seveda ne te dni, ko je lepo vreme, saj je dela na pretek. Kuhanje žganja iz slivovih, jabolčnih ali drugih sadnih tropin delo, za čas, ko na kmetiji ni drugega dela. Pri Mornovih v Bevčah pa so pred dnevi »zalaulali« kotel za žganjekuho kar sredi lepega dne. To pa zato, da so si »destilacijo« lahko ogledali

učenci šole Bratov Mravljakov iz Velenja, ki pri krožku kemije vedno kaj raziskujejo. No, ne le, da so prikazali kuhanje »šnopsa«, tudi skuhali so ga nekaj litrkov. Učenci so lahko le z žličko poskusili prvi destilat »luter«, ki je še precej nežen.

JOŽE MIKLAVC

Človek med kopijo in originalom

Piše: Stane Koselj

Se posebej med mladimi opazamo pojav, da radi oponašajo druge. Za pubertetnika, ki še išče sam sebe in si šele gradi svojo osebnost je to do neke meje sprejemljivo, poznamo pa ljudi, ki poskušajo oponašati druge celo življenje in hočejo na tak način celo uspeti.

S. Wood, režiser filmov Komu zvoni in Nasvidenje gospod Clips je bil znan kot dober poznavalec človekove duše. Zelo rad je povdarjal, da v poslovnem svetu veljajo ista pravila kot pri filmu. Orangutsko razkazovanje in papagajsko oponašanje ni še nikogar pripeljalo do uspeha.

Nepripravljenost človeka da sprejme lastno podobo kakršna koli pač je, lahko mirne duše uvrstimo v skuppek problemov, ki so stari kot človeštvo samo. Ste že kdaj pomislili, kam vse lahko pripelje zanikanje in zavračanje lastne identitete? To zanikanje je lahko dober izgovor za mnoge psihoze, neuroze in komplekse.

Angelo Patri, ki velja za enega od pionirjev v raziskovanju otroške duševnosti, lepo pove, da je najnesrečnejši človek na svetu tisti, ki teži za tem, da bi bil drugačen, kot je v resnici; ki se trudi samega sebe prilagoditi neki namišljeni in nerealni sliki o sebi.

Želja po oponašanju je danes še posebej navzoča med pevci, med ljudmi, ki bi se radi dokopali do nastopanja v javnih medijih, pa pri tem niti ne pomislijo, da si ravno z oponašanjem nekoga drugega zapečatijo lastno kariero.

V medsebojnem komuniciranju delamo ljudje veli

ko napako, ko se želimo ljudem prikazati v drugačni luči kot smo v resnici. Razume se, da je ta »luč« vedno najsvetlejša in namesto, da smo iskreni in neposredni, pogosto začnemo govoriti o sebi o tem kar mislimo da se od nas pričakuje. To pa ponavadi ne »vžge«. Nihče namreč nima rad kopije, le originali nekaj veljajo.

Vsak človek je original zase. V svojem življenju uspešno ponavadi razviti samo majhen del svojih sposobnosti, ki so nam dane. Zato prihaja do velikih razlik med tem kar smo in tem, kar želimo biti. Ljudje v življenju koristimo samo manjši del naših umskih in telesnih kapacitet. Povedano drugače: živimo pod povprečjem svojih sposobnosti. Mnogi med nami so obdarjeni z raznovrstnimi talenti, ki pa žal nikoli ne pridejo na površje. Ste že kdaj pomislili, da v vsej človeški zgodovini še ni bilo bitja, ki bi vam bilo povsem enako, ter da ga tudi v bodočnosti ne bo. Večkrat bi se morali spomniti, da smo mi, ravno mi, unikati na tem svetu. In bodimo srečni, da je tako. Poskušajmo izkoristiti darove, ki smo jih prejeli že ob rojstvu. Hoteli ali ne, priznamo ali ne, ljudje odsevamo tisto, kar smo. To pa je seštevek lastnih izkušenj, okolice in nasledstva. Zaradi tega moramo, posebno še, če hočemo sami sebi dobro skrbno negovati občutljiv vrt lastne osebnosti.

Čemu torej oponašati druge? Spoznavajmo raje sebe in bodimo to kar smo. Stane Koselj Rudarska 2/b Velenje

»Blagoslovljen« ogenj

Čeprav dogodek ni več povsem svež, saj spada k »velikonočnim praznikom«, pa je toliko zanimivo, da ga velja omenjati še danes. Gre za blagoslov ognja, s katerim zakurijo ob Veliki noči v številne peči, ko se kuha praznične jedi. S tem se preganja tudi »hudobne duhove«, preganja pa mraz in temo.

Večje blagoslavljanje, ki je že vrsto let tradicionalno, so tudi letos pripravili v Šoštanj, kjer je župnik JOŽE PRIBOŽIČ blagoslovil ogenj. Več kot sto mladeničev pa ga je raznosilo po domačijah. Nekateri so poskrbeli kar za več ognjišč.

Na sliki je ANTON STRAHOVNIK, »Lokoviški Tonček«, ki si je omislil precej komercialno metodo raznašanja ognja. Skoraj polovici

Lokovičanom je razdelil ožarjene bukove gobe, ti pa so mu najbrž stisnili kakšen »štamprič« ali tolar, saj se tako spodobi.

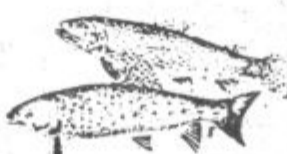
Jože Miklavc

KUHARSKI NASVET

kmetijski kombinat ptuj p. o.

TRŽNICA VELENJE RIBARNICA tel.: 854-573

Ribji golaž

1 do 1,5 kg ribe, 80 gr masti, 80 gr prekajene slanine, 1 čebula, 2 žlici paradižnikove mezge, žlička sladke paprike.

Očiščeni ribi odstranimo kožo, ribo zrežemo na manjše kose, jih osolimo povaljamo v moki in na vroči masti opečemo. Nato jih odstavimo na toplo. Slanino zrežemo na kocke in segrejemo skupaj z mastjo. Ko porumeni, dodamo sesekljano čebulo in jo prepražimo, nato dodamo paradižnikovo mezgo, pomešano z malo vode. Dobro razkuhamo to omako, nato damo vanjo ribo, posujemo s papriko in prevremo. Dodamo lahko tudi malo kisa ali vina.

Zastave pa še kar krademo, mar ne

Vse kaže, da so slovenske zastave še kar mikavne in privlačne. Pa ne tiste, ki jih prodajajo v trgovinah, marveč višje na drogah. To najboljše vedo velenjski komunalci, ki so že ob lepo številu slovenskih zastav. Ko so jih prvič izobesili po Velenju in Šoštanju, jih je noč precej vzela. Mislili so, komunalci namreč, da so vsi tisti, ki si jih niso mogli kupiti, s tem na lahek način preskrbljeni. Toda usteli so se. Kljub temu, da so podstavke za zastave na električnih drogah kar precej dvignili, ni nič zaleglo. 27. aprila so jih nepridipravi oskodovali za 32, 1. maja pa še za 17 zastav. Kje so ne vedo, daleč gotovo ne. Škoda, da se zastave Komunalnega podjetja ne razlikujejo od drugih, bi jih vsaj lažje našli. morda pa bodo pri novih lastnikih prej zbledele, kaj se ve.

Važen je dobiček

Na Zgornjesavinski zadrugi se ukvarjajo s kakšnimi 35 različnimi dejavnostmi, kar jim marsikdo oporeka, ker vsi posli pač nimajo zveze s kmetijstvom. Pa na zadrugi na kakršnekolj razprave o tem niti slučajno ne pristajajo. Delajo tisto kar znajo in predvsem tisto kar prinaša dobiček. In bodo tako delali tudi naprej, pri čemer pričakujejo tudi državne spodbude. To je v redu, samo da jih država ne bo spodbudila z novimi datjavami, kar zelo dobro zna.

Bankirji pa nič

Ko so na nedavnem zasedanju zborov skupščine občine Mozirje direktorji družbenih podjetij poročali o dejanskem stanju, so med glavne razloge za težave vsi po vrsti uvrščali nerazumne obresti in politiko bank sploh. V zvezi s tem je predsedujoči že na začetku razprave povedal, da direktorja velenjske banke na zasedanje ne bo, ker je tudi na osebno povabilo odgovoril, da za to ne čuti potrebe in se mu za to lepo zahvali. Kaj se ve, morda pa res ne bi imel kaj pametnega za povedati.

Vonj po žemljicah, vonj po bencinu

Vonj po žemljicah in drugih svežih dobrotah iz pekarnarice na Prešernovi cesti v Velenju je več kot vabljev, seveda ne brez razloga. A kaj, ko poleg številnih kupcev privablja skoraj prav toliko jeklenih konjčkov, ki prijetne vonjave dopolnjuje z duhom po izpušnih plinih. Tole je malo za šalo in malo zares, zelo zares pa povzročajo ob konicah veliko gnečo, ovirajo in zapirajo vožnjo stanovalcem na Foitovi, delu Prešernove, strankam, bodočim voznikom in še komu. Pekovske dobrote vsekakor niso izključni krivec, marsikdo dvomi tudi v rešitev zagate z označenimi parkirišči, saj bi jih po stari navadi le malokdo upošteval v nakupovalni ihti in ob vsem tem je gotovo umestno vprašanje, če se je res treba z avtom pripeljati prav do vrat v prodajalno in pekarno. Pa kaj si moremo, takšni smo, že nekaj korakov nam je odveč, potem pa bentimo in se jezimo na vse druge, a nismo sami nič boljši.

Dobra gesta, a nemščina

GASTAUS REICH RESTAURANT „RR“

Že nekaj časa se turistični delavci, gostinci in drugi trudijo, da bi v Velenju pripeljali tudi kakšnega tujega gosta. Seveda ga je potrebno povabiti v njegovem jeziku. Če že Slovenci slabo obvladamo nemščino, jo Nemci prav gotovo ne. Zato lahko ob temle reklamnem povabilu rečemo le, kar smo zapisali v naslovu.

MALI OGLASI

tel. 853 451, 855 450

uspešen oglas, oglas v naš čas

OSEBNI AVTO R-4 prodam.

SEM VDOVEC, upokojenec, vse se narave, dobronar, urejen, brez obveznosti, nekadilec, nealkoholik, star 68 let. Imam prijeten dom z vrtom in avtom. Za skupno življenje želim spoznati skromno in dobronarico ženo, ki bi bila nekaj let mlajša. Tako ji bom lahko nudil lepo in varno jesen življenja. Alkoholizacije izključene. Pisne ponudbe pošljite na upravo lista pod šifro »Medsebojno spoštovanje«.

POCENI PRODRAM FRANCOŠKO POSTELJO. ☎ 852-672 zvečer.

OTROŠKO ZIBELJKO, otroško posteljico (kinderpet) in kombiniran otroški voziček ugodno prodam. ☎ 857-250 vsak dan po 15. uri.

PRODRAM KRAVO, sivo rjave pasme, breja v petem mesecu, imela je enega teleta. ☎ 857-197 Vinska gora.

KOZLIČKE PRODAM.

ZASTAVO 125 P 76, menjan za motor, v voznom stanju, vlečna kljuka, neregistriran prodam. ☎ 831-533.

ANSAMBEL KOMERCIALNE GLASBE išče bobnarja. ☎ 854-426 popoldne.

VILIČARJA V IZPRAVNEM STANJU, prodam. ☎ 885-114.

POSLOVNI PROSTOR, urejen (20 m²) oddam. Informacije boutique Elegance Šoštanj.

TRAVNIK V DOLIČU, več kot hektar, prodam. ☎ 852-503.

BX-14 RE, 9/83, otroški avtosed, otroško posteljico s posteljnino, prodam. ☎ 851-694.

MARIJA ŠPEGLJAZ IZ MUTE OBVEŠČA, da bo prodajala v nedeljo 10. 5. Ob 9 uri različne stare kokoši nesnice v Šaleku pri Kolavrtarju. ☎ 0602-61-202.

FRANCOŠKO POSTELJO z nočnimi omarami, prodam. ☎ 855-090.

JUGO, KOSILNICO ALPINA, kombi plošče in spalnico, prodam. ☎ 855-656 — služba., SPALNICO Z JOGIJI, nujno prodam. Cena po dogovoru. ☎ 857-542.

KAMP PRIKOLICO 2+2, lepo ohranjeno, prodam. ☎ 831-717 od 9. do 12. ure.

VINO, BIZELJSKO belo in rdečo, prodam. ☎ 857-140.

RAZTEGLJIV KAVČ, dva fotelja, kombiniran štedilnik (4 + 2) prodam. ☎ 857-117.

FIČKA letnik 1978, neregistrirana in v voznom stanju, prodam. ☎ 721-762.

GRADBENO PARCELO PRODAM, 870 m² v Doliču z vso dokumentacijo. Cena 13.000 DEM. ☎ 854-787.

VIDEOREKORDER Univerzum VHS HQ HI-FI STEREO, nerabljen v garanciji prodam. ☎ 850-736 zvečer.

AKVIZITERJI POZOR!

Nudimo zelo visok honorar za prodajo kvalitetnih proizvodov za izvoz (gospodinjiski pripomočki iz plastike)

Informacije na tel. 062 856-913 (med 10. in 12. uro) vsak delovnik razen sobote

Dežurstva

OBČINA VELENJE

Zdravstveni dom: — Zdravnik:

Četrtek, 7. maja — dopoldan dr. Zuber, popoldan dr. Janežič, nočni dr. Slavič in dr. Friškovec

Petek, 8. maja — dopoldan dr. Rus, popoldan dr. Natek, nočni dr. Kozorog in dr. Rus

Sobota, 9. maja in nedeljo, 10. maja — dnevni dr. Bola, nočni dr. Zupančič in dr. Seher

Ponedeljek, 11. maja — dopoldan dr. Friškovec, popoldan dr. Grošelj, nočni dr. Zuber in dr. Vrabič

Zobozdravstvo:

V nedeljo, 10. maja — dr. Ivan Janežič, od 8. do 12. ure v dežurni zobni ambulanti.

Lekarna:

Ob sobotah in nedeljah je dežurna lekarna v Velenju z enourno prekinitvijo med 12. in 13. uro.

Veterinarska postaja Šoštanj:

Od 8. maja do 15. maja — Milan Matko, dipl. veterinar, Topolska 15., tel: 892-236.

OBČINA MOZIRJE:

Do 10. maja — Ciril Kralj, dipl. veterinar, Ljubno, tel: 841-410

Od 11. maja do 17. maja — Drago Zagožen, dipl. veterinar, Ljubno, tel: 841-769.

alarmne naprave
VASY
063/852-504

TURBOMATIC
INTERNATIONAL

To je Vaša priložnost!
Pot do še več denarja!

INFORMATIVNI VEČERI:

— vsako sredo ob 19. uri v GOSTIŠČU ZAJC v Velenju
— vsak torek ob 19. uri v GOSTIŠČU MARKELJ v Spodnji Rečici

Mnogo uspeha Vam želi
Vaš tim TURBOMATIC INTERNATIONAL

Hertz Hertz
Rent a car
Tel.: 855 - 552 ali 854 - 626
Izposoja vseh vrst vozil

Nasmeh in tvoja dobra volja vsakega osrečiti je znala. Nič več besed, ne stiska rok — ostal je le spomin na trpek jok. Le naša srca vedo, kako boli, ko več med nami tebe ni.

ZAHVALA

Pretreseni, z nemo bolečino v srcu še vedno ne moremo dojeti, da se je od nas mnogo, mnogo prezgodaj poslovila ljubljena žena, mamica, draga hčerka, sestra in vnukinja

Romana Kužet

roj. Trapečar iz Šaleka
(19. 11. 1959—30. 4. 1992)

Iskrena hvala vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, Romaninim sosedom, sosedom s Ceste III v Velenju in vsem drugim, ki ste nam v težkih trenutkih bolečine stali ob strani ter nam pomagali, nam ustno ali pisno izrekli sožalje, darovali vence, cvetje in sveče ter vsem, ki ste jo tako številno pospremili na njeni mnogo prerani zadnji poti. Prav tako iskrena hvala njenim sodelavkam in sodelavcem Doma za varstvo odraslih, velenjskemu društvu invalidov, Gorenju ZHT, Gorenju Elektronika, Zvezi SSS območnemu odboru Velenje, Karitasu, zdravnikom, posebno dr. Grošlju za nesebično pomoč pri lajšanju bolečin, patronažnim sestram, gubernikom za ganljive besede slovesa, pevcem za odpete žalostinke in g. Hrastniku za njegove obiske in opravljen obred.

Vsem res še enkrat iskrena hvala!

ŽALUJOČI: mož Draško s sinovoma Zoranom in Goranom, mama, oče, sestre Renata, Simona, Polona, omica in ostalo sorodstvo
Velenje, Šoštanj 4. 5. 1992

Vsi ljudje so prah,
nekateri so zlati prah.

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi moje drage mame in ome

Marije Strahovnik

1916 — 1992

se iskreno zahvaljujem vsem, ki so prišli k njej po zadnje slovo ali so ji na kakršen koli način pokazali, da so jo spoštovali in jo imeli radi. Posebna zahvala velja zdravstvenemu osebju bolnišnice Topolsica, ter UKC-CIIM in Nefrološkemu oddelku bolnišnice v Ljubljani, ki so se borili za njeno boleznijo. Iskrena hvala tudi gospodu duhovniku za pogrebni obred, upokojenskemu pevskemu zboru Šoštanj ter gubernikom gospodu Medvedu in gospe Donko za izrečene besede slovesa.

Njena hčerka Marinka z družino

Ni svet tisto, kar nas loči,
in življenje ni, kar družiti nas,
so vezi močnejše,
brez pomena zanje so razdalje,
kraj in čas. (Mila Kacič)

ZAHVALA

Ob boleči in mnogo prerani izgubi ljubljeneža moža in očeta

Mata Brdariča

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam v teh težkih trenutkih stali ob strani, darovali cvetje, izrekli sožalje ali kakorkoli drugače pomagali.

Njegovi: žena Cvetka, hči Vesna in sin Peter

Le srce ve, kako boli,
ko tebe več med nami ni.

ZAHVALA

ob mnogo prezgodnji smrti našega moža in atija

Franca Jelena

iz Raven pri Šoštanju
12. 3. 1953 — 27. 4. 1992

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za pomoč v najtežjih trenutkih, darovano cvetje, vence in sveče, izražena sožalja in darovane maše.

Posebno zahvalo izrekamo dr. Lazarju, dr. Pirtovšku in še posebej dr. Menihu, patronažni sestri, reševalni postaji in bolnišnicam v Ljubljani.

Prav tako se zahvaljujemo gubernikom gospodom Hrastniku, Ojstršku in Hudomalu, pevcem za zapete pesmi, ter vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Iskrena hvala obema duhovnikom za opravljen pogrebni obred in tolažilne besede.

Vsem, ki pa ste ga obiskovali in ga bodrili v času njegove težke bolezni, še posebej prav prisrčna hvala!

Žalujoci: žena Lenka ter sin Branko in hčerka Gabrijelca.

V SPOMIN

V petek, 8. maja, bo minilo leto dni, od kar si nas tako nepričakovano in mnogo prezgodaj zapustil naš ljubi mož, oče in dedi

Andrej Strohsack

Hvala vsem, ki se ga spominjate in obiskujete njegov grob, darujete cvetje in prižigate sveče.

ŽALUJOČI VSI NJEGOVI

ZAHVALA

Tiho nas je zapustil naš ljubljeni

Franc Srebotnik

30. 7. 1902 — 23. 4. 1992

Od njega smo se poslovili v soboto 25. 4. 1992 na pokopališču v Podkraju. Topla zahvala vsem sorodnikom, znancem in prijateljem za slovo, vence, cvetje in sveče. Zahvaljujemo se dr. Menihu, zdravstvenemu osebju — predvsem dr. Polesu bolnišnice Topolsica za vso skrb in nego.

Posebno se zahvaljujemo za vso skrb, spoštovanje ter slovo gasilcem, godbi Zarja, pevcem, gospodu župniku za opravljeni obred ter gubernikom.

VTI NJEGOVI

